

La situació a Barcelona

ATEMPTAT

A les cinc del matí de diumenge, uns individus de la Creu Roja van portar al dispensari de can Tunis a Francesc Nicolàs Pérez, de 27 anys, habitant al carrer de Farrel, 27, el qual tenia una ferida de bala a la regió lumbar i una altra al costat esquerre, de pronòstic greu.

Va manifestar que passant per la carretera del Port, prop de l'Asil de pobres, havien sonat trets i s'havia sentit ferit, creient que l'agressió anava contra seu perquè treballa a can Trinxet i havia rebut amenaces.

Després de curat fou traslladat a l'Hospital Clínic.

El ferit és del Sindicat Unic.

Uns agents de policia van fer investigacions i van saber que, abans de l'agressió, el Nicolàs havia anat a cops de puny amb un altre en un ball, per si aquest altre havia insultat la germana del Nicolàs. I bé podria ésser el fet una revenda particular.

ATACAMENT

Un xofer que es diu Alfons Rovira va denunciar que, passant, a la nit, per l'avinguda Icaria, havia estat atacat per uns individus armats que li havien pres 233 pessetes.

Ha cridat l'atenció que a poques passes del lloc on diu que va ésser atacat hi havia una ronda de vigilància, i que precisés de tal manera els fets, que digués que dos dels atacadors duen revolvers sistema Smith, detall difícil d'apreciar, sobretot de nit.

Segueixen les investigacions per a veure si és un atacament real o simulat.

FELICITACIO

El ministre de la Guerra ha telegrafiat al capità general, felicitant-se de l'acabament de la vaga i lloant els serveis prestats per la guarnició durant el conflicte.

LES VICTIMES DE L'ATEMPTAT DE VALENCIA

Ahí al matí, amb l'express de València van arribar els cadàvers dels empleats de banca i borsa assassinats a València.

Com recordara el lector, eren Baltasar Domínguez i Francesc Padrós Cervera.

Els acompanyava la comissió que anà a recollir-los i els esperaven uns centenars d'amics i companys.

Foren portats al local social del carrer d'Avinyó, una de les dependències del qual quedà convertida en capella ardent.

Les gerències dels bancs van concedir festa a l'hora de l'enterrament. Del local del Sindicat, carrer d'Avinyó, 27, van conduir els cadàvers a la Basílica de la Mercè, on fou resada una absolta.

Després va organitzar-se l'enterrament, passant pel carrer Ample, Rambles, cap a la plaça de la Universitat i Granvia.

Durant la celebració de l'acte foren tancats la majoria de comerços situats en el trajecte que recorregué la comitiva.

Els cambres afectes al Sindicat Llure cessaren en el treball.

Quan desfilava la comitiva per la plaça de la Universitat es destacaren alguns individus i dirigint-se al "Tostadero", situat al núm. 1, i al Tupinamba immediat, invitaren als amos a tancar en senyal de dol.

Com sigui que no fossin atesos, es produí un lleuger aldarull, durant el qual rodaren per terra les taules i les cadires instal·lades a les aceres d'ambdós establiments. Acudí la força pública i al poc temps quedà restablert l'ordre.

Foren detinguts tres individus que a última hora de la tarda se'ls posà en llibertat.

Al carrer d'Urgell va acomiadar-se el dol, i molts companys dels morts van seguir fins al Cementiri.

L'enterrament fou molt solemne. Davant dels cotxe hi anaven uns piquets de guàrdies de seguretat de cavall i de peu, així com darrera el seguit.

Aquest era nombrosíssim, formant una corrua compacta que omplia els carrers en un llarg trajecte.

Les corones omplien dos cotxes.

Al Cel sien aquestes darreres víctimes de les lluites socials.

DONATIU

Don Gabriel Aixelà ha posat en mans del coronel de la guàrdia civil senyor Valle un important donatiu en metalle per agraïment als serveis prestats durant la vaga.

Com que els guàrdies el reglament els prohibeix cobrar cap gratificació, el donatiu va destinat al Col·legi d'orfes del cos, prèvia autorització del Director general, a qui s'ha dirigit el coronel Valle.

VAGA DE PROTESTA

Els obrers del magatzem de bacallà de J. B. Orteu, van abandonar ahir el treball perquè, havent obtingut temps passat un augment de 15 pessetes, ara l'han trobat reduït a 12, amb la qual cosa no s'hi conformen.

Per aquest motiu van quedar per descarregar alguns carros procedents del port.

ELS DEPENDENTS

L'Associació de la Dependència Mercantil convoca a tots els seus associats a la Junta general extraordinària que tindrà lloc el dia 19 de l'actual, a les deu del vespre, a la sala-teatre de l'Esquerra Bar, Arribau, 21, interior, essent l'ordre del dia: «Discutir la conveniència d'ingressar o no al Sindicat Unic de la Distribució».

Donada la importància de l'assumpte a tractar, la Junta espera l'assistència al dit acte de tots els seus associats. Per a entrar al local és indispensable la presentació del rebut del corrent mes.

ALTRE ATACAMENT

A darrera hora de la nit passada quan es retirava al seu domicili del carrer de Bailen, Melitó Borràs Kockler, li sortiren al pas al carrer de Girona cinc subjectes armats de pistoles, exigint-li tot el que portava.

Per la natural torbació del moment, Melitó deixà que els atacadors el registrassin, robant-li la cartera, que contenia documents d'estacsa importància i una moneda de duro que portava en una butxaca del pantaló. Després desaparegueren ràpidament els subjectes de referència per a repartir-se sens dubte el modest botí.

Els atacadors s'estiraran els cabells de ràbia quan sapiguen que l'atacat duia un sobre amb 10.000 pessetes en una altra butxaca del pantaló i que no van saber trobar.

ajuntem també la nostra, ben cordial.

Al Santuari de la Verge del Remet, a les dotze del dissabte, dia 21 del mes que sim, contrauran un trimonial enllaç el jove N'Amat Beneyto Castell i la senyoreta N'Agustina Vilamala Vilamajó.

Beneirà l'enllaç el reverend Francesc Barnils, capellà de les Mares Franciscanes de La Garriga.

Apadrinarà el nuvi el distingit fabricant d'aquesta vila En Joan Cortés Grau, i la núvia el distingit notari d'aquesta localitat En Joaquim Mas Tasi.

Acabada la cerimònia, la concurrència es dirigirà a l'Hotel-Balear del Remet, on es servirà un esplèndid dinar.

Els nuvis sortiran en viatge de noces cap a València i altres ciutats de la Península.

FIVE

Per la indústria catalana

Ha estat tramès al President del Consell de ministres el telegrama següent:

Agrupació fabricants productes químics Catalunya de sàniada per desconcertant actitud govern i dolorosa impressió davant incomprensible entestament aprovar pròrroga llei autoritzacions aranzels acudeix, no obstant, a vucència fent constar funest resultats llibertat ació desitja govern per a concertar tractats comerç amb nacions poderoses potència industrial i sollicita sigui retirat un projecte que ha de supeditar-nos a conveniències altres nacions els interessos de les quals són coneguts i encertadament salva guardats per governs respectius. Ens dolent viure constant sobressalt davant desigs govern trobar facilitats a costa concessions que els nostres interessos no puguin atorgar sense perjudici prosperitat treball pafos.

Assumptes tanta transcendència exigeixen encert solucions que solament el coneixement de nostres necessitats pot proporcionar, prèviament consultes i informació. Incomprensible justíssimes reclamacions impedeixen formular respectuosament la nostra més enèrgica protesta per què que augurant resultat nul a les nostres respectuosos i correctes petició i protesta. — President, don Foret.

La Comissió de les responsabilitats

El «Butlletí Oficial» publica l'avís següent:

«El ministre de la Governació, en telegrama dirigit a aquest Govern, comunica que la Comissió del senyors diputats encarregada de depurar les responsabilitats consegüents a l'actuació dels governs d'Espanya al Marroc, en son desig de complir bé i fidelment la seva comesa, invita totes les persones que puguin fer-ho que els informi per escrit sobre fets concrets relacionats per les expressades responsabilitats, i indica que els informes sols tindran efecte dintre la Comissió mateixa, i es trametan en sobre tancat dirigit al seu president, en un termini que comença el 13 i acabarà el 31 del mes actual.

La qual cosa, en compliment de l'ordenat pel ministre de la Governació, faig pública en aquest periòdic oficial per al seu general coneixement i als fins que s'indiquen.»

Publicacions rebudes

«Revista Franciscana» Núm. 84.
«El Iris de Paz» Número corresponent a la present setmana.
«Blanco y Negro» Número corresponent a la present setmana.
«Hem rebut els quaderns números 42 i 43, corresponents al mes de juny de l'any en curs, de «El Consultor de los Bordados», antiga i «Verdadera» Revista de dibuixos pràctics per a tota classe de brodats, puntes i labors femenils, la qual es publica a Barcelona.

Els «panyos dolents» del senyor Cordero

El senyor Cordero, per bé que socialista, ens apar que és un dels homes de perfecte tipus castellà, de concepcions econòmiques iguals a les del segle XVI, que causaren la ruïna completa de les indústries de Castella. Ens figurem també que el senyor Cordero, quan va de compres, és un dels molts espanyols que s'embaixen quan el botiguer els diu: «aquest article és francès; aquell és anglès, l'altre és alemany», etc., etc.

I davant de les afirmacions del botiguer, el senyor Cordero deu restar convençut que aquells articles que usa per a vestir bé, a l'europea, no poden sortir dels catalans, perquè sols fabriquen «panyos dolents», segons acaba de dir al Congrés.

Si el senyor Cordero fos un home «viciu», veuria tot seguit que els botiguers li prenen... molt bé la mida, i que aquells articles que compra com a estrangers, han sortit de les fàbriques de Catalunya, que no vol protegir. Fixi's una mica el senyor Cordero que durant els anys de la guerra les indústries de Catalunya han proveït no sols el consum d'Espanya, sinó també el d'alguns països estrangers, en determinats articles. Pensi el senyor Cordero si durant aquests anys els ministres no han tingut bons uniformes i bones levites per assistir als actes solemnes que els pertoca; vegi si els joves madrilenys no han pogut presumir amb llurs vestits i si han fet cap paper ridícul en anar a l'estranger vestits amb panyos fabricats a Sabadell i Terrassa, i el que diem dels panyos, pot dir-se de les robes de cotó i de seda que es fabriquen a Catalunya, amb la perfecció de l'estranger i amb aparellaments i estampats de gust ben selecte.

Podrem admetre que hi hagi fabricants que no tinguin l'organització que requereixen els temps actuals. Però no cal que es preocupin creient que tota Espanya ha de sofrir les conseqüències d'aquest fet. La competència comercial és prou inexorable per suprimir aquells que, en èpoques de vaques flaquies com ara, no se saben situar al punt requerit. Llevat d'aquestes excepcions, els fabricants catalans estan capacitats per a satisfer les demandes dels consumidors espanyols més exigents. I si els fabricants de llanes trobessin més facilitats d'importar-ne de fines de l'estranger per a simultanejar-les amb les del país, que cal consumir, encara s'arribaria al nivell entre els panyos d'aquí i de l'estranger.

El senyor Cordero no deu saber que si la indústria d'un país no s'adapta a les exigències dels consumidors, no hi ha protecció que eviti el consum dels articles de fora, perquè per damunt de tot hi ha el gust de la moda. Amb els anys que fa que existeix la indústria catalana, si la seva producció no hagués respost al gust dels espanyols, no hauria pogut subsistir. Sobre aquest principi no hi vindran maiament al senyor otero alguns exemples històrics que tal vegada desconexi...

Quan a la meitat del segle XVI la indústria de Castella no podia donar l'abast a les comandes d'Amèrica, les Corts, reunides a Valladolid, en compte d'afixar l'exclusió dels regnes de Catalunya i València, no trobaren altre mitjà d'evitar l'escassetat i encaratiment dels productes que pro-

hibir-ne l'exportació a Amèrica i penant amb pèrdua dels béns els fabricants que procurassin millorar els panyos de llana i els teixits de seda. El resultat fou que les indústries de Castella desaparegueren del tot i d'això se n'aprofitaren les de Nàpols, Milà, Gènova i Holanda; que tingueren llibertat de comerciar amb Amèrica. Més tard, els Borbons, al segle XVIII, volgueren protegir les velles indústries de la llana i de la seda de Castella, però mai no reeixiren en llurs propòsits. Per tal que arrellessin, prohibiren l'entrada i l'ús dels teixits de cotó que, portats de l'Índia, eren aleshores la darrera novetat. No hi valgueren prohibicions d'entrada ni d'ús, puix els articles de cotó s'estengueren per tota la Península. Es aleshores que sorgeix l'actual indústria catalana, perquè els nostres fabricants veleren que la indústria de l'esdevanidor seria la dels teixits de cotó.

Es clar que les prohibicions dels governs destorbaven molt la creixença de les fàbriques catalanes, i molt sovint, quan s'anaven arrelant, succeïa que el rei autoritzava l'entrada d'articles estrangers, o bé prohibia la importació de cotó. Però, malgrat tots els entrebancs, els teixits de cotó fabricats a Catalunya foren els preferits arreu d'Espanya, sempre que l'estat de pau permetia vendre'ls. Per què succeï això? Senyalament, perquè s'adaptaven als gustos dels espanyols, cosa que no aconseguïen gaire els estrangers.

I quins eren els productes que demanaven els consumidors espanyols? Doncs les indies, els blavets i les mussolines, que s'adaptaven a la indumentària força primitiva de les regions agrícoles espanyoles. Tant cert és que els fabricants catalans s'amoïllaven a les exigències dels consumidors, que quan l'any 1832 la Comissió de Fàbriques informà sobre la petició de l'Ajuntament de Madrid, que demanava que fos prohibida la importació de cotó de Nova Orleans i que es recarregués en un 50 % el dret sobre el de Pernambuco, tingué de fer constar ben clar: Primer, que el cotó que col·lia Espanya no podia donar l'abast ni a la meitat de les fàbriques de Catalunya, i segon, que aquestes fàbriques necessitaven el cotó de Nova Orleans i el de Pernambuco perquè sense ells no podien fabricar els articles gruixuts (bastos, deien), que els exigia el mercat d'Espanya.

Ens sembla haver demostrat que una indústria no pot subsistir si no s'amoïlla a les característiques dels consumidors. Totes les acusacions d'endarreriment que es fan a la indústria catalana, són imprecises. Els endarrerits, si per cas, no són els fabricants, sinó els consumidors de la gran majoria del territori espanyol, que exigeix uns articles ordinaris, i pel que fa a la part d'Espanya que consum generes fins, no ha donat mostres la indústria catalana de saber-se posar a l'alçada de l'estranger?

No hi ha tal endarreriment en els productes de les nostres fàbriques. Que els governs els donin un règim de protecció estable, que cerquen en va de fa dos segles, i s'amoïllaran a les transformacions que imposin els temps.

Jaume CARRERA

De Societat

Diumenge tingueren lloc a la Granada del Penedès les noces del nostre amic En Josep Mitjans i Artús, fill del ferm nacionalista En Josep Mitjans i Robert, amb la gentil damisella Na Carme Vendrell, tots dos pertanyents a distingides famílies de la comarca.

La cerimònia religiosa se celebrà a l'església parroquial de Sant Cristòfol, beneint la unió el reverend senyor rector En Joaquim Verdaguier. Apadrinà els contraents la distingida dama Na Maria S. de Nigris de Ràfols, i actuaren de testimonis el diputat a Corts N'Enric Ràfols i el diputat de la Mancomunitat En Josep Mari.

Els convidats foren curosament obsequiats amb un esplèndid dinar, servit a la casa patral del nuvi. Els novells esposos sortiren de viatge cap a les més importants capitals.

A les felicitacions i enhorabones que els i llurs famílies han rebut, hi

piracions de la dona en aplicació de les seves actituds per a la confecció i guarniment de peces femenines, publica en tota els números models de brodats, puntes i altres labors, que són reputats com els de millor gust i de més fàcil execució.

Aquesta Revista de brodats es publica en dues edicions, una de luxe i altra econòmica i tramet gratuïtament un número d'mostra a qui el sol·liciti.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

EL SENYOR

LLUÍS MARSANS PEIX

President de la "Banca Marsans, S. A.", del "Sindicato de Banqueros de Barcelona", del "Mercado Libre de Valores", de la "Federación de Bancos y Banqueros" i Conseller de diverses Companyies.

mori el dia 14 del corrent

havent rebut els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva vídua, fills, pare, germans, germans polítics, oncles, família tota i la **Banca Marsans, S. A.**, en recordar als amics i coneguts tan sensible pèrdua, els pregunten que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a l'ofici i misses que, per l'etern descans de l'ànima del difunt, se celebraran demà, dimecres, dia 18 del corrent, a dos quarts d'onze del matí, a l'església de la Casa Provincial de Caritat

Les misses després de l'ofici i seguidament la del perdó

No es convida particularment

El dol es dona per acomiadat

EL NEN

FELIPET SOSPEDRA FURMENT

ha pujat al cel als tres anys i mig

Els seus desconsolats pares Felip i Dolors, avis Joaquim i Antònia, Josep i Lluïsa, oncles, ties, cosins i parents tots, en assabentar de tan dolorosa pèrdua els amics i coneguts, els pregunten llur assistència a l'acte de l'enterrament, avui, dia 17, a les quatre de la tarda, carrer Olivera, 8, principal (Poble Sec)

ELS TRAMVIES DE BARCELONA, S. A.

AVÍS

SERVEI DE BANY

Es fa avinent al públic que, des del dia 18 del corrent, a més del servei d'Arenes i Sant Antoni als banyos, queda establert un servei extraordinari des de la Plaça de Catalunya - Drassanes i Orientals.

Barcelona, 16 de juliol de 1923.

La Direcció

La Doctora Quadras Bordes

Metgessa especialista en malalties de la Dona

Participa a la seva clientela que durant l'istiu l'hora de consulta serà de dos quarts de quatre a cinc.

CARRER DE SANTA ANNA, 37, PRAL. - TELEFON 2098 A

Dr. Montaña dels Hospitals de París. Pell i Veneri, Sant Pau, 23, principal, 2.

CAMISERIA

F. VEHILS VIDAL

2, Portal de l'Angel, 2

	Ptas.
Camises crespó camp.	10
» crepé tennis	10
» esterilla novetat.	12
» batista francesa	9
» Popelin seda	25

EL SIGLO

Fins el 28 de juliol venda excepcional d'articles per a

Camp, Viatge i Banys a preus reduïts

Mireu les escaparates

DEL 16 AL 31 DE JULIOL

CONSIDERABLES DESCOMPTES SOBRE LES PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

60 per 100 en models de vestits per a senyora i capells per a senyora i nena.
50 per 100 en models de vestits per a nena.
40 per 100 en bruses, faldilles, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capells.
25 per 100 en plastrons i corbates per a senyora i capells per a nens.
20 per 100 en davantals per a nena.

SECCIÓ DE GÈNERES DE PUNT PER A SENYOR

Vestits de bany per a senyor; un . . . a ptes. 2
Mitjons de cotó, colors novetat; el parell . . a ptes. 0'65

Les selectes xocolates elaborades pels Monjos de Montserrat

es ven l'antiga Fàbrica de Pastes de Sopa de JOSEP BIGORRE, carrer de la Boqueria, 21 i la seva Sucursal, Plaça de la Llibertat, 4 (Gràcia).

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona.—Dia 16 de juliol de 1923.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les divuit.

Baròmetre a 0° i al nivell de la mar: 763.7, 763.6, 762.7.

Termòmetre sec: 25.7, 27.1, 25.7.

Termòmetre humit: 20.8, 24.0, 22.4.

Humitat (centèsimes de saturació): 63, 76, 74.

Direcció del vent: ONO. SO. Calma.

Velocitat del vent en metres per segon: 1, 5, 0.

Estat del cel: Quasi serè.

Classe de núvols: C.C.St., C., C.

Temperatures extremes a l'ombra:

màxima, 29.1; mínima, 21.2; mínima prop del sol: 19.4.

Oscil·lació termomètrica: 7.9.

Temperatura mitja: 25.1.

Precipitació aquosa, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 153 km.

Observacions particulars: No cap.

El director, E. Alcobé

— Fosto-Gilco-Kola-Lectinat, cura

neurastenja. B. Domènech, Ronda de

Sant Pau, 71.

A un cafè del carrer de l'Asalto, una concurrencia de 24 anys, va tenir questions amb un altre, el qual, per a posar-hi un final digne, va agafar una ampolla i la va tirar pel cap de la noia, produint-li una ferida a la cara i una altra lesió, que la nota mèdica qualificava de «mobilització de dents», essent curada al dispensari del carrer de Barberia.

En quant al mobilitzador, s'ignora qui és, perquè terminada la seva gesta, es va retirar amb una modestia remarcable, fugint dels elogis i fugint al mateix temps d'una parella de seguretat que s'acostava.

Dues dones que viuen a un establiment del Tibidabo, també van mobilitzar les dents, però no en el sentit de l'anterior, sinó perquè es van batre a mossegades per ressentiments vells. Van ésser curades al dispensari de Sarria.

Vaixelles PORCELLANA

J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Passant pel carrer de Sant Beltran, Joan Morante Gomar, de 20 anys, toraler, un carter calgut d'alguna finestra el va tocar al cap i li va produir una ferida greu, amb enfonsament de la volta craniana. Va ingressar a l'Hospital de la Santa Creu.

EL MILLOR OBSEQUI

per a les vacances és un aparell fotogràfic de la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

Al dispensari de l'Alcaldia va ésser auxiliada Rita Solé Camprodon, de 67 anys, qui tenia l'avantbraç esquerre fracturat de resultes d'haver caigut a casa seva. Ataulí, 7.

Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior

Es ven a tot arreu

A Can Tunis, en aigües del Zoraya, els minyons Francesc Hernández Quenca i Antón Mula Rodríguez, salvaren la noia Conxa Balcells, de 20 anys, la qual, prenent un bany, estigué a punt de negar-se. Va ésser auxiliada al dispensari.

Per a cines de família

no hi ha com la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

Dimenge, a les nou del vespre, passava per la plaça d'Espanya una furieta amb gran velocitat.

L'urba 501 va advertir que modeles la marxa, però aquest pagà l'entrada al cavall, amb gran perill dels molts transeüms que sempre hi ha en aquell lloc.

L'urba, amb perill, s'abalancà al cavall i el deturà. El tartaner baixà i una fúria i agredí l'urba, qui pagué de demanar auxili, acudint una parella de seguretat, la qual pagué de bregar molt per a subjectar-lo i conduir-lo a la delegació.

La tartana, que no tenia número, duia una tauleta amb el nom d'un poble d'Alicant, va ésser conduïda al dipòsit municipal.

JOIES VILANOVA Unió, 6.

Ens consta que davant la molta demanda de bitllets per a la protecció

Unes mans blanques, suaus intensament perfumades

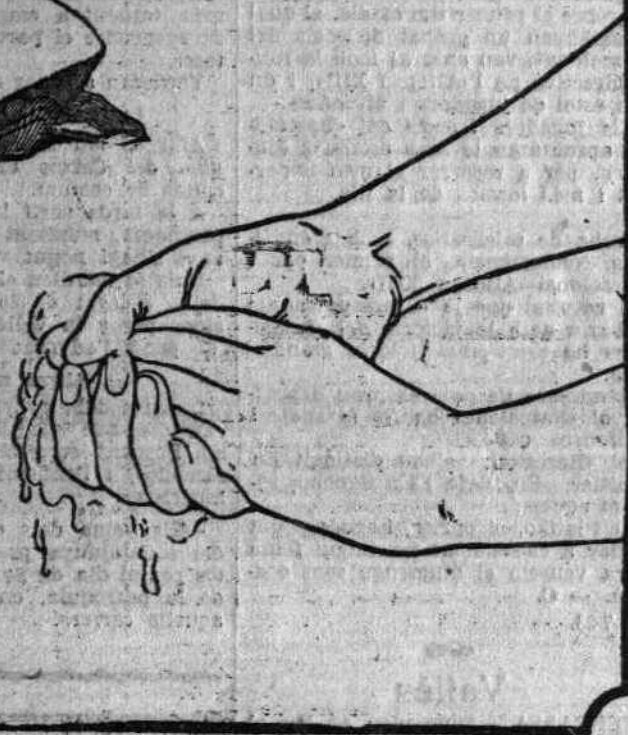
denoten gustos delicats i proporcionen una "patent" inconfundible de distinció i elegància. Les seves mans seran admirades per tots els que les vegin si usa assiduament el Sabó Heno de Pravia, que té perfum

intens i característic que quedarà incorporat permanentment al seu cutis. La pasta neutra del Sabó Heno de Pravia, lliure de tota materia caustica, produeix una abundosa i untuosa escuma, que netejarà perfectament els pores de la seva epidermis, facilitant la respiració cutània.

Rentant-se amb Sabó Heno de Pravia experimentarà una delitosa sensació de benestar.

Es un sabó pur, sense barreges ni adulteracions de cap mena. El seu inconfundible perfum es manté tant intens al final com al principi de la pastilla. 1.50 ptes. pastilla. Demani-s a les perfumeries i drogueries. — Perfumeria Gal. — Madrid

tada Excursió Comercial Collectiva a Sant Sebastià amb motiu de la Fira de Mostres, ha estat ampliat en 40 el nombre de places per al tren especial de luxe que sortirà dissabte vinent, a la tarda.

Les persones que s'han inscrit i les que es decideixin a formar part de l'Excursió han de retirar aviat els corresponents bitllets de l'Atac de Forasters, Café Restaurant Petit Pelayo i Oficines d'aquella Fira a Barcelona (Diagonal, 383).

Es d'observar que encara que el tren especial tomarà el dia 26, els senyors que ho desitgin podran utilitzar el bitllet fins cinc dies després.

Aparells fotogràfics

garantitzats i econòmics, els trobareu a la casa CUYAS, Portal de l'Angel, 11.

A la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona correspon presidir les operacions en qualitat de Directors de torn:

A la Caixa i Mont de Pietat (Central), senyor marquès d'Alós.

A la Sucursal número 1 (Padró), don Manuel Llopis.

A la Sucursal número 2 (Sant Pere), don Joaquim de Pol.

A la Sucursal número 3 (Gràcia), don Joan Ferrer-Vidal.

A la Sucursal número 4 (Sant Martí), don Antoni Maria de Orovio.

A la Sucursal número 5 (Sans), don Josep Maria Malet.

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

Conferències del «Curset d'Humanitats i Cultura General per Obrers» que tindran lloc durant la present setmana a l'Escola del Treball.

Dia 17. — «Pasteur: l'home i la seva obra». (Homenatge de l'Escola al savi en el seu centenari). Conferenciant, En Leandre Cervera.

Dia 18. — «Recital de cançons estrangeres». a càrrec de Na Andreu Fornells, amb acompanyament de piano per En Joan Llongueras. (Detalls per programes.)

Dia 19. — «L'art dels jardins a través del temps». Conferenciant, En Joan Mirambell.

Dia 20. — «Recital de cançons catalanes». A càrrec de Na Andreu Fornells, amb acompanyament de piano per En Joan Llongueras. (Detalls per programes.)

Club Esportiu Masnou

(Camp d'Esport)

Dia 24 de juliol

Gran Revetlla de

Sant Jaume

Ball, Cotillon, Buffet

Per a detalls Hotel Ritz

En el darrer Consell Directiu de l'Associació protectora de l'Ensenyança Catalana es va pendre l'acord d'establir un nou preu als seus segells de propaganda, posant-los a 0'10 peseta l'exemplar amb la finalitat d'estendre la propaganda de l'obra de la «Protectora».

Es venen a les oficines de la «Protectora», Arcs, 1, principal.

A la Classe municipal de jòqueu de Sarrià, de la qual és professor el distingit artista En Josep Pagès i Horta, s'ha celebrat l'exposició de

treballs efectuats pels alumnes de la dita escola.

Es una exposició molt interessant, tant per les notables aptituds que s'endevinen en molts dels esmentats deixebles, com per l'excel·lent escola que els sap imprimir el senyor Pagès i Horta.

CECIL HOTEL-PARIS

7, Rue du Conservatoire, 7

Al centre de negocis i grans bulevards, aigua calenta i freda, calefacció i telèfon privat a totes les cambres, i quarto de bany, cuina acurada. Pensió des de 35 francs. (Cambres des de 12). Es parla català.

Invitat per alguns grups esportius de Barcelona, el periodista Francesc Madrid, que ha arribat fa pocs dies de París, donarà a les deu de la nit de divendres, dia 20, una conferència a l'Ateneu Barcelonès.

El tema «Catalunya, la VIII Olimpíada i la inactivitat del C. O. d'Espanya» no pot ésser més interessant en aquests moments que l'opinió esportiva està completament desorientada.

A l'acte hi assistiran personalitats de tots els partits i segurament tots aquells que simpatitzen amb l'obra de les Olimpíades.

MOBLES OFICINA, SALMERON, 75

Del 14 al 31 de juliol romandrà oberta, de deu a una i de quatre a vuit, a la galeria fotogràfica d'A. Antonietti, Banys Nous, 22, botiga. L'exposició d'Arquitectura de N'Alfred Baeschlin Oettinger.

L'Habilitat de les Classes Passives del Magisteri Oficial Primari d'aquesta província, participa als senyors jubilats i pensionistes que no hagin cobrat en el present mes, que

pagarà de cinc a set durant els dies que resten fins al 20 de l'actual.

Cridem l'atenció de la Junta de Veïns del carrer Fontan per que es fixi en l'exposició de mal gust que s'exhibeix als balcons de l'entresol de la casa núm. 30.

Si els que tenen dipositada la con fiança dels veïns no tenen cura de la seva ornamentació, no trigarem molt temps en veure convertit el carrer Ferran en uns encants.

Esperem que la Junta de Veïns vegi l'hera pel bon gust i refinament que fins ara gaudia el carrer i que acon seguirà pels mitjans reglamentaris que es treguin dels balcons les peces de roba.

El president de la Mancomunitat, senyor Puig i Cadafalch, donant una prova més de l'entusiasme que en totes ocasions ha demostrat per la grandiosa obra social que ve realitzant la Cooperativa de Periodistes per a la construcció de cases barates, ha confeccionat el pla de la casa que a la barriada de la Salut ha d'habitar el soci don Josep Elias Junco-se i que constitueix un preciós model en el seu gènere, que ha estat objecte d'unànimes alabances.

La setmana entrant quedarà exposat al local social a fi que puguin admirar-lo els socis de la Cooperativa.

D'un magatzem del carrer de les Corts, 403, han estat robades una màquina d'escriure, una gavadina i un maletí que contenia 800 pessetes.

Ha estat denunciada l'amo d'un magatzem de pells del carrer de les Corts perquè els mossos espolsaven abir a la tarda a l'acera unes pells pudentes de les quals sortien milers de cucs, amb gran astorament dels veïns, que van promoure una protesta sorollosa.

A una de les instal·lacions de tir al blanc que hi ha al Parc, un mariner del «Dédalo» tirava i se li va engegar casualment el rifle, ferint l'encarregada a una cama.

La ferida és d'escassa importància.

«El Cine» publica aquesta setmana, amb una preciosa coberta en colors i l'habitual pàgina de música, un treball d'Antoni Estruch: «Confessions de artistes», per Maria Lluïsa Moneró; «Una companyia infantil de cine» (declaracions de l'estrella més jove de l'art mut); «La semana teatral»; «De mujer a mujer», per A. Martínez Tomas, i informacions i fotografies relacionades amb el cinema matutí.

Vida religiosa

Avui: Sants Lleó IV, papa; Aleix, confessor, i Santa Marcel·lina, verge. — Demà: Sants Frederic, bisbe i màrtir Bru, i Santa Marina.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Preveres seculars de l'Oratori de Sant Felip Neri. Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit de la tarda. — Demà, a la mateixa església.

La missa d'avui: Sant Aleix, confessor, color blanc. — La de demà: Sant Camil de Lelis, color blanc.

Cort de Maria: Avui, Nostra Dona dels Desemparats, al Pi, o a Sant Agustí. — Demà, Nostra Dona de l'Esperança, a la seva església.

Adoració Nocturna: Avui, Torn de Sant Tarcisi, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia. — Demà, Torn de Sant Lluís Gonçaga.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de Nostra Dona del Sagrat Cor de Jesús, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de Santa Gertrudis i Santa Brígida, a la mateixa capella.

Bisbat

— Ha donat per acabat el seu estuèig, tornant a Barcelona i possessionant-se de la Secretaria de Cambra i Govern d'aquest bisbat, el doctor don Joan Boda.

— Ha sortit cap a Olot, on passarà l'estiu, el nostre venerable Prelat doctor Guilla-met, acompanyat del seu familiar el doctor don Pere Guilla-met.

Entre altres persones Phan acomiadat a l'estació el governador civil senyor Portela, el vicari general doctor Parés i el secretari de Cambra doctor Boda.

Durant l'absència del nostre Prelat, el govern de la diòcesi anirà a càrrec del vicari general doctor Parés, i en cas d'absència o malaltia d'aquest, a càrrec del degà d'aquesta Santa Església Catedral.

— Ha tornat de Madrid el doctor don Lluís Carreras, professor d'aquest semi-nari.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Dimarts, 17 de juliol de 1923

La defensa de la producció catalana

LA Cambra Oficial d'Indústria publica la següent nota, que reproduïen alguns diaris independents:

La Cambra Oficial d'Indústria lamenta l'absència dels diputats catalans, singularment els que representen la nostra ciutat, en els moments que s'aprova en votació ordinària la llei d'autoritzacions aranzelàries que posa a mans d'un Govern, que no pot inspirar la confiança dels productors espanyols, la sort d'importantíssimes indústries nacionals i el treball de milers d'obrers.

Suposem que aquesta nota de la Cambra Oficial d'Indústria haurà estat redactada després de presentar la dimissió del seu càrrec de President de l'esmentada entitat el senyor comte de Caralt.

Car el senyor comte de Caralt, com els senyors Serradell i marquès d'Olerdola, representen a Catalunya la política albina, la política d'un govern que, segons diu amb sobria justícia la Cambra Oficial d'Indústria, no pot inspirar la confiança dels productors. I en aquest govern ocupa precisament el Ministeri d'Estat, que és el que ha d'utilitzar la llei d'autoritzacions aranzelàries, el senyor Alba, cap polític del senyor comte de Caralt. La incompatibilitat entre la presidència de la Cambra Oficial d'Indústria de Barcelona i el servei de la política albina a Catalunya és, doncs, notoria.

La minoria nacionalista del Congrés, dignament representada en aquesta ocasió pel nostre il·lustre amic el diputat per Barcelona En Pere Rahola, ha defensat amb tota arduesa i tota justícia els interessos de la producció catalana, és a dir, els interessos de la riquesa col·lectiva dels catalans. Els nostres lectors ja coneixen els magnífics parlaments del nostre volgut amic, parlaments que el govern no ha pogut contestar. A l'esforç realitzat per la minoria nacionalista s'ha unit el de la minoria nacionalista republicana que, salvant els seus escrúpols doctrinals, ha intervingut també en la discussió, defensant igualment, amb el notable discurs del Sr. Palet, els interessos de la nostra producció.

Què feien, mentrestant, els senyors Serradell i marquès d'Olerdola, diputats, correligionaris del senyor comte de Caralt? Per què no s'han aixecat al Congrés a defensar els interessos de la indústria catalana? I què feia aquesta premsa independent que ara ha copiat la nota de la Cambra Oficial de la Indústria? Fora de la campanya que ve realitzant LA VEU DE CATALUNYA, on són els articles en defensa de la nostra producció amenaçada?

Una vegada més s'ha demostrat que no poden defensar eficaçment els interessos de la nostra terra els que no en sentin els ideals. Com poden defensar la riquesa de Catalunya els que no cremen ni en l'existència d'una Catalunya? Car el catalanisme és essencialment això: l'afirmació de l'existència d'una personalitat nacional catalana.

La Cambra Oficial d'Indústria declara que els governs de Madrid no poden inspirar cap confiança als productors. Ho declara d'una manera explícita referint-se al govern actual. És veritat. Però aquesta veritat comporta la incompatibilitat entre la presidència de les entitats econòmiques barcelonines i el servei d'aquesta política d'agressió constant a la riquesa catalana.

Cal que tothom ho tingui en compte i que ningú no ho obliidi.

Polítiques

HOMENATGE GRAIE

Entre els amics del senyor Josep Graie hi ha el projecte de la celebració d'unes festes-homenatge per demostrar-li la satisfacció amb què han vist la seva actuació a la Diputació de Barcelona.

JOVENTUT JAUMINA DE SANS

En reunió tinguda el dia 14 propassat, restà formada la Junta Directiva d'aquesta entitat de la següent manera: President, En Josep Maria Oliveras; sots-president, En Jordi Domingo; secretari, N'Andreu Raga; sots-secretari, En Josep Moragas; tresorer, En Manuel Piqué; comptador, En Ramon Oller; bibliotecari, En Joaquim Garriga; vocals, En Salvador Sanvicente i En Josep Vidales.

CONFERENCIA D'EN GASSOL

La Joventut Nacionalista «La Falç» ha organitzat un cicle de conferències al seu nou estatge (Salmeron,

núm. 56, principal), inaugurant-se la primera de les quals el proper dijous, dia 19, la qual anirà a càrrec del soci de la Joventut el poeta En Ventura Gassol.

CICLE DE CONFERÈNCIES

L'Ateneu Nacionalista «Llibertat» ha organitzat el següent cicle de conferències d'intensificació nacionalista:

Dijous, 19 de juliol, a les deu del vespre, conferència a càrrec del president de la Comissió d'Acció Política de l'Ateneu, En Tomàs Iduarte i Aragones.

Dissabte, 28 de juliol, a les deu del vespre, conferència a càrrec del diputat a la Mancomunitat de Catalunya En Manuel Massó i Llorens.

Dijous, 2 d'agost, a les deu del vespre, conferència a càrrec del regidor de l'Ajuntament de Barcelona N'Estanislau Duran i Reinalts.

Dijous, 9 d'agost, a les deu del vespre, conferència a càrrec del membre del Consell Central d'Acció Catalana N'Antoni Rovira i Virgili.

Totes les conferències començaran puntualment a l'hora anunciada.

Les Idees i les Imatges

NOSTRA DONA DEL CARME

«Stella matutina... Foederis arca... Consolatrix afflictorum...», són les tres apel·lacions que més ens plauen i comouen de les Lletanies de Maria Santíssima. Elles simbolitzen, dins la infinita complexitat d'aquesta sacra figura, tres precisions profundes i irradiadores. Són, per a nosaltres, com una mena de coronació, per a dir-ho així, de l'esperit i del cor.

L'Església celebra, entre altres, tres festes en honor de la Verge Maria, que són les nostres festes marianes il·lecces: la festa de la Verge del Roser, la festa de Nostra Dona del Carme, la festa de la Mare de Déu dels Dolors. Elles simbolitzen, depurades, santificades, sublimades, el cos, l'ànima i el paisatge humans, amb tots els enrosats somrients, amb totes les serenitats excel·lents, amb totes les glorioses malhaurances.

Nostra Dona del Carme és, potser, la figuració més alta entre les més il·lecces. Als seus peus, a l'ombra del seu esguard sereníssim, i del rectangle del seu miraculós escapolari, inclinem la testa absurdament orgulloso i aplanem, amb les nostres mans, piadosament plegades, el nostre cor, absurdament enfiollat. Ella és acorda el perdó, la pau, la joia, i el raig de llum — oh! mitjanera incomparable! — de la Divina Gràcia.

JOSEP MARIA JUNOY

La indústria llanera Perspectives que s'ofereixen

Retallem d'«El Dia», de Terrassa: «Els ramaders espanyols, que havien posat el crit al cel quan es tractava de la revisió duanera i que per les protestes i lamentacions varen aconseguir la protecció que reclamaven, ara respiren tranquils i satisfets i fan bons negocis mentre la manufactura agnoscia. La protecció a les llanes va arrossegar la més enlairada dels filats, i avui el fabricant que en front de la manca de matèries en el país vol veure de portar-les de fora, es troba amb la dificultat d'un aranzel que protegeix exageradament les matèries primes i semi-productes i ha de desguardar, impossible que els ramaders s'enriqueixin quan la manufactura s'arruïna».

Fins ara la situació encara no ha arribat al punt de la màxima dificultat, perquè encara es troben existències de penitinsats a 10 i 11 pessetes el quilo, de l'època de la baratura de les llanes, i que deixen vendre el fil a preu relativament econòmic, vista l'alça de les llanes; però quan aquelles existències a sota preu s'esgotin, i no es trigarà pas gaire, i s'hagi de treballar amb penitinsats de 14, 15 i 16 pessetes, el fil que avui es ven a 21 pessetes fàcilment passarà a 24 i s'espera que arribi a 27.

Quan això esdevingui i, per tant, la manufactura resulti encorrida, qui s'arruïna a comprar els teixits a preus superiors als actuals el avui ja no els volen i les vendes estan ben encalmades?

Per altra banda, la crisi en què es troba l'agricultura espanyola és una causa més que afegir a les que determinen la contracció del consum. Hi ha hagut bones collites, però els productes no s'han venut o es venen malament. Les taronges de València s'han perdut en gran part magatzemades sense trobar sortida: les cebes, que s'havien arribat a pagar a 13 i 14 pessetes arrova, no es cotitzen ara més que a 150 pessetes; el cas del vi és ben conegut; l'exportació d'oli és nul·la i els grans magatzemistes es disputen la clientela del país fent la competència als detallistes; oferint la mercaderia directament al consumidor passant nostres i targes de preus pels pisos, i així, en condició semblant, per a gairebé tots els altres productes de la terra.

En aquestes condicions, els salaris de la gent del camp han baixat i en varies regions del país es tornen a conèixer els tipus de tres i quatre

La tragèdia del Marroc

Els terribles fracassos del Sr. Alba

«La Opinión», el nou diari independent de Madrid, publica un article de fons, en el qual recorda el fracàs del Ministre d'Estat en la gestió dels afers del Marroc, fracàs que torna a produir a les terres d'Àfrica l'amenaça de la guerra.

Diu així: «El Rifí ha regresat de Alhucemas, fracassat. Les negociacions con Abd-el-Krim han quedat rotas. No se sabe todavía bien el porqué. Parece ser que lo que pedía era excesivo ya; no se podía conceder. Por lo tanto, se irá a la guerra. El fracaso de las negociaciones significa principalmente la reanudación de la guerra. Esto, en vísperas del segundo aniversario de Annual y al día siguiente del nombramiento de la Comisión de los 21: entre la tragedia y la astracanada».

Pero este fracaso de la paz significa al mismo tiempo el fracaso del ministerio de Estado. Uno de esos fracasos catastróficos, una completa bancarrota. No sabemos qué dimensiones y qué solidez tendrá todavía la base en que el ministerio de Estado asentaba su prestigio, por más que sepamos bien que esas dimensiones estaban en razón inversa de las del conocimiento público de la estructura moral y material del ministerio de Estado. Pero esa base se ha desmoronado ahora como un castillete de arena. Ese desmoronamiento del ministerio de Estado entraña una responsabilidad más en el largo rosario de ellas que tienen que varar en los dedos crispados de los españoles.

Todos recordamos aquel clamor angustioso del país pidiendo que cesara la larga e infructífera efusión de sangre preciosa. La mocedad española era sacrificada en los riscos marroquíes para arrancar beneficios que no aprovechaban a la colectividad nacional y satisfacer concupiscencias y apetitos inconfesables. El grito de paz era general. Ninguna voz osaba defender abiertamente la guerra. Entonces, el ministerio de Estado entró en funciones.

Entrar en funciones significaba en-

trar en gastos. Sin que al presupuesto de Guerra disminuyera de un modo sensible, el presupuesto de Estado aumentó tres veces más. Antes se gastaban en él, con destino a Marruecos exclusivamente, de cinco a siete millones. En el pasado año, este presupuesto subió hasta 20 millones y medio. Toda codicia ha tenido amplia satisfacción.

Este nuevo sacrificio para el país, que sólo ha podido realizarse a expensas de la misma vida económica interior, que ha traído un profundo desnivel en todos los órdenes de la economía nacional, podía consentirse únicamente a condición de que produjera un resultado práctico tangible. En vez de ese resultado práctico, tras el enorme desembolso, el regreso de Dris-er-Rifí. ¿Qué respuesta se va a dar a la nación cuando pida cuentas de todos sus sacrificios por la paz?

El hecho enorme, monstruoso, es que el dinero que han costado las negociaciones dirigidas por el ministerio de Estado hubiera bastado para alcanzar objetivos análogos, por lo menos, a los que otras naciones alcanzan en sus zonas coloniales o protegidas con un desembolso relativamente inferior al de España. Se ha gastado diez veces el dinero necesario para comprar la paz y no se ha adquirido con ello sino la guerra.

Se presenta una perspectiva sombría. Los culpables no serán castigados. El castigado, como siempre, será el pueblo, al que se le arranca sistemáticamente su contribución agotadora de sangre y oro, al que se castiga si protesta, como en 1909 y en 1917.

No obstante, los mismos que han declarado en quiebra el ministerio de Estado, seguirán pulsando el botón del patriotismo para continuar su orgía escandalosa. Y si fueran sinceros, sabrían que el patriotismo es honradez e inteligencia en la administración de los recursos nacionales. Lo contrario a esto es incompetencia, abandono punible de los intereses vitales de la patria».

pessetes. Per contra els salaris de les manufactures es mantenen lats, a un promig de 11 pessetes, el que vol dir que es dona una transformació massaca per a un consumidor massa empobrit.

La situació mundial quant als salaris de la indústria, més bé s'observa intranquil·litzadora. En els Estats Units varies empreses poderoses, com l'«American Woolen Co.», que ocupa 45.000 obrers, els ha pujat el salari en un 125 per cent. Aquest exemple téu que els obrers d'altres indústries amenacin amb la vaga i la «Mts. Oss», la «New Bedford Cotton Mts. Ass.» i la «Fann River Cotton», entre altres atorguen els mateixos augmentes. A França hi ha fortes vagues demanant enlairaments de salari, i per arreu tornen a sentir-se inquietud, de la qual les vagues barcelonines són un reflex.

Vet aci, doncs, una condició ben estranya. En les indústries tèxtils es cassegen les matèries i pugen de preu ensem que baixa l'estimació de les manufactures i es magatzemen en stoks alarmants per no poder ésser venudes; mentre l'obrerisme es mou amb neguit i corre per tots els sectors del món industrial, el pànic, semblant com si surés per demunt del país un fort perill desconegut, que qui sap a quines conseqüències podrà portar-nos. — P. Gual Villalba.

L'obra de la Mancomunitat

La tasca del govern de Catalunya, cal que sia a tota hora divulgada per a glòria de la terra i per a flagell dels que dins una vida de impotència, bescanten tota obra positiva i de bon govern de la nostra pàtria.

A Figueres tenim una Biblioteca Popular que és orgull de la ciutat i fogar de les joventuts que fan pàtria i cultura a la vegada.

Dintre aquest temple del saber i sota el Patronat que tan encertadament presideix En Puig Pujadas, s'han donat una sèrie de conferències de divulgació artística i científica que la mai hauria pogut gaudir el nostre

poble a no ésser l'obra cultural de la Mancomunitat. Per la tribuna de la Biblioteca Popular han passat homes remarcables com els doctors Bellido, Puig i Sais, arquitecte; Ricard Giralt, Carles Rahola, Rafael Benet, i últimament el jove i conegut, erudit crític d'art, En Joan Subias Galter, qui dissertà sobre «La pintura gòtica catalana» de manera magistral.

Previ un breu antecedent destinat a situar dins la Història general de la pintura la gòtica catalana, el disertant explicà els orígens del retaule com a moble litúrgic; vist el naixement i la seva evolució, passà a tractar del caràcter d'aquesta pintura que el retaule sustenta, fent destacar el seu fons racial i propi.

Després de donar una idea sintètica de la pintura a l'Europa gòtica, assenyala el reflex d'aquest art en el nostre, i les seves influències; establint la sèrie històrica que formen les obres sortides dels obradors dels tres cents i quatre cents, detenant-se en l'anàlisi de les obres cabdals degudes a en Ferrer Bassa; als germans Serra; en Lluís Borrassà; en Dalmau; l'Huguet; els mestres del Sud, Alfons i Bermejo i la família del Vergós. Al costat seu, els mestres de menor importància i les obres anònimes més notables, des dels orígens fins a la decadència. Nombroses projeccions il·lustraren la conferència.

La concurrència, que era nombrosa, escoltà amb plaer el conferenciant, qui, al finalitzar, recollí merescuts aplaudiments, essent molt feliçitat. — C.

La Mare de Déu del Carme

Per ésser ahir la Mare de Déu del Carme, patrona de la gent de mar, els vaixells del port estaven embanderats.

A bord del «Rio de la Plata» es celebrà una missa oïda pels tripulants, el comandant de Marina i capità general.

La Transatlàntica féu dir una missa a la Mercè, i la Transmediterrània, una a Sant Josep, en sufragi dels mariners morts.

Una actualitat barcelonina

La nova etapa del centenari "Brusi"

El «Diario de Barcelona», en un interessant article que publica sota el títol de «Nueva etapa», dona compte d'haver passat a la gestió d'una nova empresa editorial, constituint per elements valuosíssims de la nostra capital, que han volgut «enfortir l'eficàcia del centenari com a obra, multiplicar i perfeccionar els mitjans de comunicació amb el públic i ampliar els seus horitzons a la forma que exigeixen les necessitats de la societat contemporània».

La nova empresa, però, no ve a substituir la significació del «Diario», sinó a continuar-la i enfortir-la. De moment aquesta nova empresa la seva missió, en donen una idea els paràgrafs següents que reproduïm de l'article esmentat:

«Pero esta nueva etapa no ha de romper con la tradición del «Diario», sino confirmarla con la aplicación de los principios a las exigencias del tiempo en que vivimos — que en este movimiento evolutivo, y no en una armónica rigidez estática, estriba la vitalidad de la tradición. — Somos los que fuimos en otro tiempo y lo que fueron en el suyo nuestros antecesores, pero con la necesaria adaptación al actual mediante la adaptación de los procedimientos evolutivos que hacen permanente la fecundidad de la doctrina, sin menoscabo de su inviolabilidad.»

«Constantemente fiel (el diari) a los tres dogmas de su credo inalterable: Religión, Patria i Monarquía, con su constante predilección por la personalidad de Cataluña dentro de la integridad de España, ha reflejado la esencialidad de esos lemas en la inmutable fisonomía de las diversas épocas que se han sucedido desde su fundación en 1792, respondiendo así a su doble misión adocrinadora de la sociedad y reguladora de sus legítimas aspiraciones. Prescindiendo de la primera época en que el texto hubo de reducirse al noticiario y a la documentación oficial, véase ya a mediados del pasado siglo extender la esfera de su actuación adelantándose al desarrollo de los acontecimientos y recibiendo la influencia de los más eminentes pensadores de Cataluña y sobre todos del insigne Balcells, cuyas doctrinas marcaron tan honda huella que no ha logrado borrarla el trasiego de las ideas en la sucesión de los años. De Balcells podemos decir que han sido discípulos los articulistas del «Diario» que han dado el tono a su ideología. Con Piferrer llegó el «Diario» a su mayoría de edad por la elevación del plano en que supo colocarlo el gran escritor y por la variedad y selección de los trabajos que integraban las secciones. Pero no alcanzó su completa madurez hasta el advenimiento de don Juan Mañé i Flaquer, el director por excelencia del «Diario de Barcelona». Hasta entonces había sido este meramente noticiario en su primera época y predominantemente literario en la segunda. Con Mañé i Flaquer fué, además, diari político, sin descuidar los escasos artículos y literarios y completando las diversas secciones de información local, general y extranjera. Concretó el ilustre Director la fórmula de profesión política enteramente conforme con la tradición balcellsiana del «Diario», es decir, confirmando la confesionalidad católica, independientemente de todo otro interés; el fervido amor a España, una sincera predilección por Cataluña, por encima de las conveniencias, no siempre legítimas, de los partidos; y la inquebrantable fidelidad a la Monarquía.»

Sucessor de Mañé i Flaquer en la direcció del «Diario», fué don Miguel de los Santos Oliver, que, manteniendo la ideología política de su antecesor, dió a sus escritos un matiz más acentuadamente literario, en consonancia con la evolución cultural en Cataluña; y colaborador de ambos, fué el insigne literato D. Juan Maragall, formado periódicamente al lado de Mañé i Flaquer, pero con personalidad tan propia y definida, que llegó a imponer sus propias ideas y a su peculiar temperamento, definiendo un catalanismo nimbado de románticos resplandores, pero perfectamente compatible con la ideología fundamental del «Diario».

«Todavía hemos de recordar a otro patriótico y pensador insigne, don Manuel Durán y Bas, que en los años de su juventud, ya prestigiosa, al ser requerido por Mañé i Flaquer para colaborar en el «Diario», accedió a ello mediante la suscripción de un

compromiso que hizo público en un notable documento, el cual en substancia venia a glosar el pensamiento fundamental y tradicional a que nos hemos referido, con aplicación a las apremiantes necesidades de actualidad en aquella época.

«Continuadores de aquella tradición y aquellos hombres venimos a ser nosotros, si no con la autoridad de ellos y las luces que los ilustraron, al menos con idéntica lealtad y el propio estímulo para el trabajo. Entendemos que dentro los principios de Religión, Patria y Monarquía, caben todos los hombres de buena voluntad, sin distinción de matices, que estén bien avenidos con la tradición española y con el orden social. Caben todos los católicos que ponen la Religión por encima de intereses menos esenciales; cabe el máximo regionalismo que, otorgando todos sus atributos — idioma, legislación y administración propa — a la personalidad de Cataluña, respeta y aun más que respetar, defiende la integridad de España; y caben las soluciones sociales compatibles con la moral católica — que han de ser las únicas soluciones eficaces — y con los respetos que se deben al Poder constituido y a la jerarquía social, providencialmente instituida. Todas las aspiraciones legítimas caben dentro de nuestro triple lema, y no sólo caben, sino que, constituyendo una ejecutoria de la vitalidad del mismo, serán, por nosotros defendidas con denuedo.»

«Esto decimos sin asomos de jactancia, modestamente, para mayor crédito de nuestras palabras. No nos erigimos en maestros, sino en apóstoles de una noble causa, de notoria trascendencia en el tiempo presente. No pretendemos imponer nuestro crédito, sino contrastarlo con el de los hombres juiciosos i despasionados. No venimos a dogmatizar, sino a colaborar en la grande obra de restauración social que tan necesaria es en estos tiempos de anarquía triunfante; obra de redención de la Patria ante el libertinaje de la política al uso, de rehabilitación de la personalidad de Cataluña, negada por un centralismo absorbente y deformada por una utópica tendencia separatista; y de defensa de la Religión y del Trono, piedras angulares de nuestra nacionalidad.

«Para salir airoso en la árdua empresa que nos hemos propuesto acometer, pedimos la asistencia de Dios y el concurso de los elementos de orden, singularmente de las clases conservadoras catalanas, que con el «Diario» han tenido en todo tiempo comunidad de ideas y sentimientos. No nos asusta la verdad en ninguna de sus manifestaciones, antes bien de ella esperamos recibir fuerzas para vencer al error en sus múltiples formas.»

El «Diario de Barcelona» evoca, doncs, els noms gloriosos de Balcells, Piferrer, Mañé i Flaquer, Durán y Bas, Miquel dels Sants Oliver i Maragall, en la seva nova etapa. De Balcells a Maragall, però, han passat per Catalunya segles de la història. Desitgem al vell diari barceloní tota mena de prosperitat en la seva nova etapa, i que el seu barcelonisme secular l'identifiqui en absolut amb la patria catalana, amb la nacionalitat nostra, acostant-se més, en el temps, a Maragall que a Balcells.

El «Diario de Barcelona» segueix publicant-se en castellà.

Sardanes

BALLADA A FORA CIUTAT

Avui, dimarts, a la nit, organitzada per la colònia estudiant, a la plaça de Mossèn Cinto de Vallvidrera. Cobla: Catalònia.

BALLADES A CIUTAT

L'Agrupació Sardanista de Barcelona donarà avui, dimarts, a les deu de la vetlla, una extraordinària audició de sardanes davant del cafè Condal per la renomada cobla l'Antiga Principal, de La Bisbal.

Demà, dimecres, a la nit, al davant del Bar Australia de la Ronda de Sant Antoni, xaranga Casanova, Cobla, La Principal Barcelonina. Programa: «La Masovera», Blanch; «Catarineta», Botey; «Dalt la paller», Vicens; «La Santa Espina», Morera; «La publicà emporadanesa», Serra; «El saltiró de la cardina», Bou.

Dijous, a les deu de la vetlla, dues altres audicions: l'una a la plaça de Palau per la renomada cobla Catalònia, i l'altra davant del cafè Condal, per una renomada cobla

Dietari històric

16 juliol de 1851

NEIX, A SANT QUINTI DE MEDIANA, EL CRITIC JOAN SARDA.

Compartí la seva vida en les tasques d'advocat amb un bufet acriditadíssim, i en la labor literària que revelà en els seus estudis i articles. En la seva edat universitària va formar part de la Jove Catalunya, essent la revista «La Renaixença» la seva primera tribuna. Erudit i gran coneixedor de la llengua llatina, es revelà amb formoses traduccions dels clàssics.

Durant trenta anys fou, amb l'«Estart», el crític per excel·lència en la literatura catalana, i la seva ploma fecunda esparçí per tot arreu nobles il·lusions. A la «Revista Contemporània» i «La España Moderna», de Madrid, va exposar la nostra vida cultural, al mateix temps que en «La Vanguardia», d'En Sánchez Ortiz, de tan alta valor intel·lectual, feia desfilar la vida barcelonina en tots els seus aspectes.

El va unir amb En Maragall una ferma amistat, i el poeta dels «Elogis» va llegir el seu estudi necrològic a l'Ateneu Barceloní, arran de la seva mort, magistral treball que forma el proleg dels tres volums de les seves obres completes.

En Sardà visqué els seus temps, fent justícia als companys (Bartolomé, Rubió i Ors, Maria de Bell-lloc, Izart) i resuscitant els antecessors a la seva vida, recollint els articles de Joan Cortada, prologant a Adolfo Blanch i presentant en tota la seva amplitud la figura d'En Pau Piferrer. En la conciliació de les generacions successives veia l'ànima del nostre poble en tots els seus múltiples aspectes.

En els nostres dies l'hauríem qualificat de professor, puix la seva tasca fou d'ensenyament, exercint un magisteri que no ha trobat encara successor. Ho atorga tot: revista literària, premsa diària, il·lustracions, periodisme científic, direcció d'empreses editorials (traduint per a una «El Nabab», d'En Daudet), conferències a l'Associació d'Ecclesiàstics i a l'Ateneu, tot com a descans de la infinita tasca de jurista que li ocupava la major part del temps.

L'excés de treball el decanà i la seva salut va anar minvant fins a extinguir-se la seva vida, després de llarga malaltia, el 4 de desembre de 1899. Honra els seus temps i el seu nom és digne de recordança.

17 de juliol de 1888

MOR A BARCELONA EL PERIODISTA I CRITIC MUSICAL ANTONI FARGAS I SOLER

Havia nascut a Palma de Mallorca el 26 d'octubre de l'any 1813, i complí un any d'edat, va tornar amb la seva família a Barcelona, d'on havien emigrat, com tantes altres, amb motiu de la invasió napoleònica. Per aquells temps, de 1808 a 1814, és una característica general aquesta que observem.

Fets els seus primers estudis, va aprendre música en el convent de la Mercè, dedicant-se de bell antuvi a la crítica musical, fomentant les societats culturals de la seva època, com «La Filomàtica» i «La Literària», en les quals llegí alguns treballs referents a la història de l'art que havia cultivat.

En el renouement del periodisme que seguí des de l'any 1830, col·laborà en «El Museo de las Familias», «El Arte», «La Revista de Cataluña» i «La España Musical», en els quals va publicar diverses biografies de músics celebres i estudis sobre composicions.

L'any 1845 va entrar com a redactor i crític musical al «Diario de Barcelona», lloc en el qual va seguir fins a la seva mort. En publicar-se els famosos «Almanacs, resum de la vida barcelonina, en els mateixos següents tot el que es referia a teatre, constituint una col·lecció de dades de gran interès per als que vulguin seguir l'estudi d'aquesta.

Es autor d'un diccionari de música, d'una col·lecció de biografies, d'algunes memòries, d'una república a en Marsillach (1879), que defensava el wagnerisme. Va traduir un llibre de Felis sobre la utilitat de la música i deixà inèdits, entre altres obres, uns «Anals de l'òpera als teatres de Santa Creu i Llíser», que no devien ésser mai publicats.

ESPIGOLAIRES

Butlletí internacional

16 de juliol de 1923

LA INICIATIVA DE MISTER STANLEY BALDWIN

Encara no és conegut el text del projecte de resposta dels aliats a Alemanya que el govern de Londres sotmetrà a l'aprovació dels de París, Brussel·les i Roma.

Mentre aquest text no sigui conegut és natural que els diaris i els polítics de les Potències aliades servin una reserva prudent i una discreta parsimònia. Són massa greus els moments actuals perquè ningú ni vulgui assumir la responsabilitat d'enverinar les dificultats de l'hora amb manifestacions temeràries i imprudents.

En el discurs de Mr. Stanley Baldwin a la Cambra dels Comuns hi ha l'afirmació que els punts de vista del govern d'Itàlia coincideixen essencialment amb els del govern d'Anglaterra. (Indeed, we have every reason to believe that the views of the Italian Government are in substantial agreement with our own.)

Una circumstància molt interessant i molt favorable a la causa de la pau és la intervenció oficiosa del senyor Benes en aquestes converses preliminars. Després d'haver conferenciat a Londres amb Lord Curzon, signant-hi el Tractat de Comerç entre Anglaterra i Txecoslovàquia, el senyor Benes ha tornat a París, tenint entrevistes amb M. Poincaré i M. Millerand. Es clar que en aquestes conferències i entrevistes el senyor Benes haurà fet tot el possible per aconseguir que Anglaterra i França actuïn de comú acord.

Cal reconèixer que arribar a aquest acord no és una cosa massa fàcil, especialment com a conseqüència de l'actitud del govern de M. Poincaré en la qüestió de l'aventura del Ruhr i de la resistència passiva. El número de L'Europe Nouvelle arribat avui a Barcelona publica un interessantíssim article de M. Philippe Millet sota l'epígraf comprensiu de L'erreur tactique de la France. Aquesta error tàctica ha estat, segons M. Philippe Millet, haver iniciat i mantingut una acció a la conca del Ruhr sense donar a conèixer d'una manera precisa i total el programa de les reivindicacions franceses. Cette erreur, que L'Europe Nouvelle n'ha cessé de dénoncer depuis de longs mois, consiste à avoir entrepris et a poursuivre une action dans la Ruhr sans faire connaître de façon précise et complète le programme des revendications françaises.

Això és precisament el que preguntava Anglaterra en el seu famós memorandum: què vol, França?

Siguin les que siguin les conseqüències de la iniciativa de Mr. Stanley Baldwin, cal esperar almenys de les converses actuals que aquesta pregunta quedarà contestada pels fets d'una faisa molt més clara i convincent que pels discursos de M. Poincaré.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

A la bona memòria d'En Joaquim Albiñana i Folch

L'Ateneu Autonomista del districte sisè, que el tenia com un dels seus socis predilectes, vocal de la seva Junta Directiva, individu de la seva Comissió d'Acció Política i ex-regidor del mateix districte, i que, per tant, va rebre amb un dol intensíssim la trista nova del seu assassinat, víctima innocent de la salvatge lluita que esclapà la noble ciutat de Barcelona, va acordar fer dir una missa pel bé etern de l'ànima del nostre entraanyable amic i entusiasta company.

La missa va celebrar-se diumenge, a la capella dels Dolors de l'església del Bonsuocós.

A la barana del presbiteri hi havia la bandera catalana de l'Ateneu, endolada.

Al presbiteri, en lloc preferent, hi havia el pare del difunt, don Frederic, i el seu cunyat, En Lluís Argemí, i a l'altre costat, el senador En Duran i Ventosa, el diputat a Cortes per Barcelona N. Antoni Martínez Domingo, el diputat comte de la Vall de Canet, representant al President de la Mancomunitat de Catalunya, i el tinent d'alcalde En Bonaventura M. Plaça, delegat de l'alcalde.

Al lloc del cap de dol de senyores hi havia la d'una senyora Na Clemència Damians, les filles Mercè, Josefina i Montserrat, la mare Na Joaquina Folch i la mare política Na Clemència Damians, a les quals acompanyaven moltes altres senyores.

Al lloc del cap de dol de senyors hi havia, en representació de la Junta de l'Ateneu, els senyors Bulart, Negre, Prats, Parellada i Canadell Font. Els acompanyaven el senador senyor marqués de Camps, els regidors senyors Rovira, Degollada, Vilaseca i Escola; ex-regidors, els presidents i representacions dels Centres Nacionalistes dels districtes. La concurrència omplia amb excés la capella.

Mentre se celebrà la missa, i especialment durant l'ofertori, un quintet de corda tocava composicions de música religiosa.

Després de l'acte religiós, foren molts els que entraren a la sagristia i

repetiren l'expressió sincera de condol al desolat don Frederic.

En sortir del temple, els concurrents llaven la bona pensada de la Junta de l'Ateneu d'ajuntar en un mateix acte les pregaries dels bons amics i companys de causa, del bondados Joaquim Albiñana. A. C. S.

Primer Congrés Hispano-Americà-Filipi d'Es-tenografia

REPARTIMENT DE PREMIS

Ahí, a la Cambra de Comerç, davant de nombrosa i molt distingida concurrència, fou celebrada una solemne sessió de repartiment de diplomes i medalles de l'Exposició esteno-mecanogràfica i dels concursos de Taquigrafia i Mecanografia.

Presidia l'acte el senyor Josep d'Amorós, en representació del Rector de la Universitat, i ocuparen llocs a la presidència els senyors Carles Reynals, per la Cambra de Comerç; Josep Puigjaner, vice-president de l'Acadèmia de Taquigrafia; senyora Carme Verdaguier de Cots, per l'Institut de Cultura de la Dona; senyora Dolores Miralles, per l'Acadèmia Mecanogràfica de Sabadell; Gregori Balaguer, per la Federació Taquigràfica de Madrid i València; Frederic Stivi, pel Centre Taquigràfic de València; els senyors Oller, Pérez i Verdaguier, del Comitè Executiu; Josep Riu, secretari; i Joaquim Pellicena i Camacho, per la Casa d'América.

Obert l'acte hom donà compte de les adhesions del senyor alcalde, del president de la Mancomunitat i del Rector de la Universitat.

El secretari llegí el veredict i foren distribuïts a llurs guanyadors els premis consistents en medalles d'or, d'argent, de bronze i diplomes, i grans premis per als expositors.

El senyor Balaguer i el senyor Riu feren escoltats parlaments al·lusius a l'acte, el qual fou clos amb unes breus paraules de l'esmentat senyor d'Amorós.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobilisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &c.

D'Excursionisme

L'excursionisme i la Pàtria són una mateixa cosa, diguerem, i, acuradament, ho són més que mai, afeïtament avui, malgrat les divisions que un dia establíem entre l'excursionisme d'antany i d'enguany i l'excursionisme seguit per una gran majoria.

Al contrari, aquelles divisions, en comptes d'afèblir l'afinació, la comploten i enrobusteixen; i és perquè a la marca patriòtica netament objectiva, potser massa partidista, impresa a l'excursionisme inicial, l'excursionisme que han seguit fidelment, curiosament i perennament el Centre Excursionista de Catalunya, algunes altres entitats i molts individus, s'hi ajunta la subjectivitat de l'excursionisme d'enguany, concretat especialment per la joventut, per una gran massa de gent, no veient aquella en l'excursionisme més que un esport, perseguint aquelles l'exoriviment i el platxeri.

De manera que si manqués encara una dada per a demostrar la universalitat de l'excursionisme demostrada darrerament, aquesta dada seria també decisiva, i de tal pes, que reu i comprova una altra afirmació dita en corer la ploma: que l'excursionisme ha esdevingut cosa essencialment catalana; és tan essencialment catalana, per exemple, com la nostra dansa nacional.

En efecte, mirant un mateix cercle de la nostra sardana, sovint hom pot veure, al costat d'un home de carrer que balla cerimoniosament i amb la mateixa serietat que ens contenen dels antics «minnes», l'home pràctic que fins, ballant, fa ciència, perquè comptant els punts de la sardana, la converteix en matemàtiques del ball. Hom hi pot veure, ensem, la damisella gentil que en moure's graciosament causa a l'observador un bell goig estètic, jovent ardit i lleuger que es manifesta amb alegria encoratjadora i encomanadissa, la mainada inquieta que salta, com pilota de futbol, jugant a bulliciosa... I hom hi pot veure, en fi que si cada ballador té una forma distinta de ballar, no obstant el conjunt, té una unitat que captiva i enamora. I és aleshores que hom comprèn que si el ball és una necessitat fisiològica, en la sardana se satisfà tan dignament, que la sardana esdevé la dansa més bella de totes les danses que es fan i es fan — oh màgica expressió del poeta! — primerament perquè no té res de sensual, i en segon lloc, perquè no és patrimoni d'una classe determinada, sinó que la pot ballar tot un poble.

Així en l'excursionisme. Anant pels nostres mons, hom sovint hi veu l'home de ciència que cerca afanyosament, sense preocupar-se de res més, el fòssil, la flor o l'insecte que han de confirmar o rectificar un estudi que està fent; hom veu l'home pràctic qui, per a anar sempre ben orientat, no es cansa d'interrogar, a tot viant que troba, pel camí que ha de fer, pel nom dels rius i muntanyes que va travessant, per la situació dels pobles que vol visitar; hom veu l'artista com s'embadal·leix tant davant d'una font ombrejada per arbres centenaris, fent del lloc un antic, com davant la portada romànica d'una església, única valor que resta d'una edificació, l'estructura de la qual ve modificada per afegits barroers.

I hom veu la damisella gentil fadigar-se i encendre's de rostre fins que la vermella competeix amb la de la rosella, tenint encara prou de dit per a collir aci i allà un ramet de flors boscanes, ja formosor i olor

del qual engrandeix i embelleix la pròpia formosor. Hom veu al costat de la damisella la mainada que corre amunt i avall, fent i desfent el camí una pila de voltes i trescant, quan els grans no se'n adonen, per llocs perillosos, mercès a la inconsciència que els anima. I en la font arrecerada o en la arrecerada cara d'un pic, hom veu els excursionistes que saben preparar-se, mitjançant moderns utensilis, un suculent apat, menjat amb pau i gràcia de Déu, i en mig d'un ambient que no hi ha divisions ni parets, ni certament comoditats, però també sense els mals de cap que es tenen i s'han deixat a casa.

Hom veu com els excursionistes mancats de salut, els vells, les matrones i tots aquells que no es poden fadigar beneïxen cent vegades els aficionats a la fotografia que són els excursionistes més cançons, perquè mal tenen l'aparell ben a punt per a fotografiar el retaule antic, el paisatge paradisiac o el panorama interessant. Hom veu contràriament estols i més estols de jovent que marxen timent a preu fet, encara que no sigui en carrera atlètica, sense defalliment, tramuntant muntanyes i convertint-se en vers isarts.

I, finalment, quan hom troba en les més inhospitables valls pirenenques excursionistes que porten direcció contrària a la seva, saben com se saluden? Doncs se saluden victoriejant a ple pulmó, sense cap destorb ni temença, la nostra mare Catalunya. Si bé es mira, totes aquestes tan diverses manifestacions excursionistes, com que convenen a tota edat i a tota condició, esdevenen patrimoni d'una classe determinada, sinó de tot un poble; i mirades en conjunt, hom hi troba, dins la varietat, com en la sardana, una unitat que enamora.

Es per això i perquè l'excursionisme, adaptant-se a la nostra manera d'ésser, respon sempre a un fi determinat que és per Catalunya, i perquè l'excursionisme així es practica d'una faisa integral cosa que no es fa en lloc més, puix solament s'acostuma a practicar com a esport: és per això que l'excursionisme ha adquirit l'essència catalana suau apuntada, la mateixa essència de la sardana, aquesta dansa que és nostra, ben nostra, perquè no es balla en lloc més, perquè s'adapta a la nostra manera d'ésser, perquè és l'herència d'un passat gloriós i perquè és patrimoni de tot un poble.

I així com dol en l'ànima co que passa amb la sardana, que no es balla arreu i per tot indret de la nostra terra, així també dol que l'excursionisme no bagi arrelat ja arreu i per tot indret de Catalunya. Que és d'absoluta necessitat que les gentes ciutadanes coneguin les muntanyes i que la gent muntanyenca conegui la ciutat.

Es un intercanvi que la Pàtria reclama imperiosament.

IV EXCURSIÓ COL·LECTIVA DE CATALUNYA

Creient de veritable necessitat l'organitzar aplecs de germanor excursionista, i que avui dia semblen oblidats, i comptant amb una voluntat ferma i una joventut volenterosa, el Centre Excursionista Rafel de Casanova prepara per al dia 16 del proper mes de setembre la IV Excursió Col·lectiva de Catalunya, patrocinada per la Lliga de Societats Excursionistes amb la col·laboració del Grup E. «Infatigable» de Sant Celoni. Al seu degut temps es repartiran els programes d'aquesta magna festa de germanor excursionista, i els de les Festes del VII aniversari de la Fundació del C. E. Rafel de Casanova, de les quals forma part integrant aquesta Excursió

Collectiva, com així mateix tota mena de detalls per portar-la dignament a terme. Regna gran animació entre els components de l'entitat que té ganes de posar-la al nivell de les anteriorment celebrades.

XALET-REFUGI D'ULL DE TER

Malgrat les fortes dificultats de la darrera vaga, el Centre Excursionista de Catalunya ha pogut assolir la publicació de l'anunciator fullet per facilitar l'accés al primer xalet de muntanya construït per la nostra entitat cabdal de l'excursionisme i que ha quedat obert en la present temporada fins el mes de setembre.

El fullet crida fortament l'atenció per la seva elegant portada a diversos colors i està format d'una vintena de planes, encapçalades amb bellíssimes fotografies d'altresos valls i cimes del nostre pirenneu, amb itineraris detallats per assolir el xalet (2.398 mts. d'altura), ja sigui per Camprodon, passant per Seixas, la vall del Carlet i pla dels Hospitalers (6 hores); o bé per Ribes, Caralps, Núrria, Collada de Nou-Creus i coll de la Marrana (1.400 m.), o finalment anant des de Caralps pel vall del riu Fresser i pel Gra de Fajol anar a retrobar l'anterior itinerari tocant al coll de la Marrana.

Un mapa de les altes valls dels rius Ter i Fresser arriba a fer fàcil el camí pels que no el coneixien i ajudava segurament a atraure cap enllà els bons excursionistes a gaudir de l'obra del Centre tot embadalint-se amb la visió superba d'aquells bells panorames.

Ha fet bé el Centre de publicar aquest fullet, ja que les petites guies de cada any han quedat exhaurides ràpidament i aquest supera en gust i bon sentit a les belles publicacions a les quals té acostumat el Centre Excursionista.

Els estudiants esportius

Havent llegit en «La Publicitat» del passat diàleg, dia 9 del corrent, un article del company Feliu Millet, president de l'Associació Catalana d'Estudiants (Secció d'Esports), referent a l'esportivitat dels estudiants, en el qual, entre altres coses, es parla de la manca de mitjans apropiats i del «poc ajut de les corporacions oficials», he de comunicar-li que no sempre han faltat a l'Associació Catalana d'Estudiants aquests mitjans apropiats, que ell anomena, puix fa poc temps es van organitzar uns Campionats d'Atletisme (8-12-21), en l'Estadi Català, havent obtingut, el que aleshores era president de la Secció d'Esports, senyor Gibert, un permís per a poder-se entrenar en el mateix Estadi, i que molts van aprofitar per a fer llurs pràctiques atlètiques.

També em cal fer avinent que en els Campionats de Natació organitzats el setembre de l'any 1921 s'obtingueren moltes facilitats perquè els que hi prenguessin part poguessin entrenar-se degudament, havent obtingut l'ajut d'una entitat barcelonina, prou coneguda dintre la natació.

Referent a la segona qüestió, o sigui al poc ajut de les corporacions populars, si bé aquestes han ajudat poc, en canvi de les diverses entitats, aixícom de les Federacions de futbol, atletisme, natació, etc., com la major part dels clubs existents, n'ha rebut l'A. C. d'E. mostres d'apreci i afecte, i per si això fos poc, vegeu en que va escriure en un setmanari esportiu En Josep Maria Mañé, alguns dies després d'haver celebrat els campionats escolars de natació. Entre altres coses, ens diu: «En contemplar els estudiants atlètics, els homes de

demà, forts de cos i d'esperit, multitud de consideracions suggereix la nostra ment, totes altes plaents i ruboritzades de fe, en un esdavenidor formos per a la nostra pàtria, per les braves getes dels seus fills sans, preclars i plens de viror i fermesa».

Després d'aquest paràgraf, escrit per un sacerdot de l'esport, només dec dir-li al company Millet que la Secció d'Esports de l'A. C. d'E. torni a emprendre altra volta un camí triomfal, i vingui a ésser un dels punts més fermes per sostenir l'ideal pel qual lluita aquesta patriòtica Associació.

RAMON MONTSERRAT

Lluís Marsans

Acaba de finir el gran banquer, qui fou a l'ensens una de les més remarcables figures dins de l'esport català. Com a «gentleman» perfecte era un esportiu en el més ampli sentit de la paraula, demostrant repetidament com s'interessava per la difusió dels esports nous, i ajudant sovint a entitats que es dedicaven a llur apropiació.

On excel·lí del tot era en el seu esport favorit: l'hípica, del qual era un fervent practicant, i així sel vela cada migdia, en sortir de les seves tasques professionals, guiar pel passeig de Gràcia formosíssims cavalls, que eren l'admiració de tothom.

Va ocupar la presidència del Reial Polo Jockey Club, no fa gaires anys, i a ell es degué, en bona part, el resorgiment esplèndid de l'entitat que actualment ocupa potser el primer lloc entre les esportives. Actualment encara figurava en la seva Directiva, amb el càrrec de vice-president, ocupant, demés, la presidència de la Societat de Carreres de Cavalls, en la qual va influir no poc a portar-la en l'estat d'esplendor actual.

A tota la família li donem el més sentit condol, esperant que Déu haurà acollit la seva ànima en la glòria eterna.

A. C. S.

Marítims

AL CLUB MARITIM

Dimenge, al matí, en aquest Club es va fer una prova amb outriggers a quatre remers, per a decidir qui haurà de representar l'esmentat club en el pròxim campionat d'Espanya.

Va quedar vencedor l'equip Pellicer, Verdugo, Horiús, Ferrer, timoner Ànec, esmerant en el recorregut 7 minuts 39 segons, amb el bot «Ulls»; segon, l'equip Lasplazas, Vallespin, Morales, Novet, timoner Balcells, arribant amb 8 segons 1/5 de diferència dels primers, portant el «Qui sap».

A la tarda es va fer la mateixa prova amb canvi d'embarcació, arribant primer i segon en el mateix ordre que el matí, esmerçant de temps el primer 8 m. 47 s. 3/5, i el segon amb la diferència de 15 s. 4/5.

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE POLO EQUATIU

Dimenge, al matí, a Sabadell, havien de jugar l'equip d'aquella ciutat contra el Club de Mar, essent declarat «forfait» pel Sabadell.

En aigües del C. N. Atlètic el Mataró va cedir els punts al primer esmentat.

En aigües del C. N. Barcelona jugaren l'equip A i B, causant molta sorpresa que guanyés l'equip segon, per dos gols a un, representat per Cruells (R.), Camino, Izquierdo, Bellavista, Montserrat, Valles i Lorca. Aquests partits foren de campionat de tercera categoria.

També en aigües del C. N. B. es feu un partit de campionat de segona categoria, entre els equips Sabadell i Mataró, guanyant els primers, per quatre gols a tres, essent representat pels jugadors Vinyas, Pransco, Dalmau, Casaramona, Renon, García, Fornells. En aquest Club, com a final, es va jugar un partit entre infants, empatant a dos gols.

ELS FESTIVALS DEL C. N. B.

Pròximes ja les dates anunciades per a la visita que ens ha de fer el Ferencvarosi Torna Club, avançant prou els treballs preparatoris dels grans festivals que el club ens prepara per a divendres i diumenge vinent.

Ultra la cooperació d'En Costa, del Badalona, recordant de la braca, val afegir-hi la del C. N. Atlètic i del C. N. Mataró, els quals, amb una esportivitat que els honora, ajudant al desig dels organitzadors, ens ofereixen una novetat, com serà el començament del programa amb partits de polo, entre equips combinats dels diferents clubs. L'avenc considerable que han aconseguit aquests equips comarcals, que en l'actual Campionat de Catalunya lluiten esplèndidament, amb excel·lents resultats, són una garantia de com aquests festivals han d'ésser del major interès.

En quant als campions hongaresos, vénen amb el seu equip complet, disposats a demostrar el seu valer davant dels nostres, pels quals se'va ben aprofitada aquesta bella ocasió, car poden pendre una posició internacional, cosa ben interessant, atès el seu actual entrenament i entusiasme mai desmentit.

CHALLENGE EMILI SALAS

Per tal d'honorar la bona memòria del qui fou un fervent apòstol dels esports, i especialment de la natació, als clubs locals s'ha obert una subscripció per crear un premi que perpetui la memòria d'un dels més entusiastes socis del C. N. A.

Es d'esperar que tothom hi contribuirà, honorant-se ell mateix en honorar un qui fou un dels nostres millors elements esportius.

EXAMENS D'ARBITRES

La Federació C. de N. A., d'acord amb el Col·legi d'arbitres i oficials, ha assenyalat els dies 18 i 21 del corrent, de set a vuit de la nit, al seu estatge local del carrer de la Canuda, núm. 11, pels als examens d'arbitres de polo aquàtic i oficials de natació.

Automòbils OPEL

El cotxe ideal per a carreteres dolentes *

TORPEDES DISPONIBLES 75 X 122

Bruch, 166

CITROËN

L'automòbil més econòmic

cost i entreteniment

5.500 Pts.

AGENTS: Autolocomoción, S. A. - RAMBLA DE CATALUNYA, 90 - TELÉFON 422 G.

Futbol

Notes d'estiu

Entre l'actual i l'anterior Directiva del Barcelona sembla que hi ha entaulada una quietud però furiosa, competència de prestigi i popularitat, la que cessà el 29 de juny passat, entre altres coses d'innegable transcendència, deixà ultimant un programa de partits inter-regionals i internacionals, impossible de superar en interès i importància, com ho revelen els noms famosos dels equips que desfilaran pel camp de les Corts: Gracòvia, campió de Polònia; Atlètic, de Bilbao, campió d'Espanya; València, campió de Lleuant, el bàndol que té estereotipada tota Espanya; el Furti, d'inesborrable record; el Slavia i el Sparta, els dos famosos equips txecs, arravatadors de multituds; el Boic-klube, l'Hamburg... Davant d'aquesta delictiva testamentària, capaç per ella sola d'acreditar amb escreix l'encert d'una actuació, els actuals directores del club dega s'han preguntat, amb to d'esverament: «I bé; ens havem d'accontentar, nosaltres, amb representar el paper de met, de simples exco-rectors dels projectes dels nostres antecessors?». I, havent estat la respo-
sta unànimement negativa, com cal a omes que per a caminar no neces-
sen creeses, s'han abandonat a uns moments de profunda meditació i, tot de sobte, alçant la mirada encesa d'un desig creador, s'han donat, riu-
lla als llavis, un copet al front, com donant a entendre la inspiració feliç que els permetrà donar el cop sensa-
cional i aporèixer, davant la multitud que dirigeixen, com a veritables con-
tinuadors, en iniciativa, audàcia i su-
ficiència, dels seus il·lustres anteces-
sors. Es confessen l'un a l'altre, i, acabat l'intercanvi secret d'impressions, és dona el cas insòlit que tots, amb rara unanimitat, les han enfila-
des pel mateix cantó, coincidint, sense la més petita discrepància, en el projecte de la realització del qual farà possible que, en finir el terme de les seves funcions directives, de cap ma-
nera permetin els socis que les aban-
donin. I el projecte no és altre que el de reforma i ampliació del nou camp de joc, fent-lo capaç per a con-
tenir quaranta mil espectadors, o si-
gui el doble dels que hi caben actual-
ment. No es pot negar que la inicia-
tiva és un xic atrevidota; però l'am-
or propi a realitzar-la s'hi ha ficat pel mig i, en aquestes condicions, el portar-la a terme, més que voluntat i decisió, esdevé una irreductible con-
jura. Aquest, almenys, és el tarannà de tots els actuals directores del Bar-
celona i, naturalment, és clar que un cop esbombada la nova, no perme-
iran de cap manera que llur serietat sigui posada en entredit. Les ordres sembla que són aquestes: començar les obres aquesta setmana i acabar-
les durant la primera quinzena de setembre.

L'Espanya feia una llarga tempo-
rada que es trobava atacat d'una greu malaltia, que semblava incur-
rable. S'havien celebrat innombrables consultes entre homes que podien sa-
ber la causa que el tenia postrat; pe-
ro res; no hi havia cap medicina que el guarís. El moment desesperat arribà, i quan ja tothom estava con-
vençut que no hi havia res a fer, un dels que amb més interès veïaven per la salut del malalt, tingué la ge-
nialitat de preguntar: «I si fos el nom, la causa del mal averany que ens ha calgut al damunt?». Tots els circumstantes, es miraven expectati-
vament, com volent dir: «Potser si que és això». «Canviem-hi? Canviem-hi?».

I des de l'instant que l'Espanya deixà d'ésser l'Espanya, una altra vi-
da li somrigué, tota coratjosa i plena de «Gràcias». Diuen que el nom no fa la cosa; però, de vegades, es dona el cas que el nom porta, irremediab-
lment, vents de mala astrugança.

El darrer xist de la setmana és aquest: Per què en Semi, malgrat les seves facultats excepcionals, no serà mai un futbolista complet? Perquè per prodigis que faci no passara mai d'ésser un semi-futbolista.

CORRECUITA

Lawn-Tennis

Londres, 16. — Comuniquen d'In-
dianapolis als diaris d'aquesta capi-
tal, que ha estat proclamat campió de tennis el senyor Tilden, el qual
venceu en el darrer encontre l'espa-
nyol Manuel Alonso, per 2 a 6, 8 a 6,
6 a 1 i 7 a 5. — Havas.

Normalitzada la situació de Barcelona

EL INDIO

CARME, 24

HA REPRÉS LA

Liquidació

del gran assortit de gèneres d'estiu
que a causa de la crisi passada li quedaren en existència

Així mateix continuarà donant tots els matins de 9 a 1 el veritable

PRESENT de LIQUIDACIO

consistent en un corte de 3 metres de Zefir anglès 4⁵⁰
o Poupelin a escollir per a camisa de senyor a ptes. corte

Mireu els aparadors i examineu els preus

APROFITEU-VOS!

Preu fix des de la seva fundació (any 1870)

Atlètiques

COPA TAGAMANENT

Al Parc de la nostra ciutat, diu-
mença, al matí, es disputa aquesta
copa, havent-hi 76 inscrits, presentant-
se'n 42, i quedant-ne classificats 35;
el recorregut era de 4.500 metres
aproximats, i el resultat ha estat el
següent:
Primer, J. Rufastas (C. D. Barce-
nona), temps 14 m. 57 s.
Segon, R. Paragás (U. E. S.), 14
minuts, 57 s. 3/5.
Tercer, J. Gariga (C. D. E.), 15 mi-
nuts i s. 1/5.
Quart, M. Sabaninos (C. D. E.), 15
minuts 6 s.
Cinque, E. Ferrer (F. C. B.), 15 mi-
nuts 8 s. 4/5.
Sisè, J. Pereda (R. C. D. E.), 15 mi-
nuts 28 s.

Setè, J. Català (C. D. E.).
Vuitè, V. Planelles (U. E. S.).
Nove, A. Roig (F. C. A. S.).
Desè, C. Gresa (F. C. M.).
Després seguirien Gibert, Grau, Cu-
nill, Mestres, Royo, Hernández i fins
als 35 citats.

La classificació per equips de tres
neòfits ha quedat constituïda així:
Primer, Europa, 7 punts.
Segon, Barcelona, 34 punts.
Tercer, U. E. de Sans i C. D. Es-
panyol, 62 punts.
Cal felicitar l'Associació Excursio-
nista Tagamanent per la seva es-
plèndida organització i els balls re-
sultats obtinguts en la prova portada
a cap diumenge.

BOXA

Amb èxit tingué lloc la inauguració
de la temporada pugilística del Parc
disputant-se els combats amb entu-
siasme i mereixent especial esment el
d'Oliu-Paez i el d'Albert-Masferrer.

El resultat tècnic dels combats fou
el següent: Oliu i Bonin, guanyaren
per punts a Paez i Camarasa respec-
tívament; Zaragoza en la semi-final
de la «Copa Madrid» fou declarat
guanyador de Sans per abandonament
d'aquest en finalitzar el tercer round;
i Albert i Masferrer feren un match
nul disputadíssim que entusiasma al
públic per l'impecable estil d'ambdós.

Amb encert arbitren els senyors
Munich, Sabater i Rizzo assumint
aquest amb competència les funcions
de director de combat.

Per al vinent dijous s'anuncià la
continuació al Parc del Campionat
Amateur, organitzat per la Federació
amb set combats de quart de final.

Els aficionats que foren eliminats
per combat en les eliminatòries i els
que no ho han estat encara, poden
passar per la Federació per a recollir
la corresponent invitació per al Parc.

Aviació

París, 1. — El francès Couper ha
guanyat el Gran Premi de Motoaviat-
ió per haver recorregut un espai de
300 quilòmetres en quatre hores, 37
minuts i 19 segons, amb un avió de
lleugerríssima potència. — Havas.

Hípica

Ostende, 16. — Gran Premi.
Han arribat: primer, Subalten; se-
gon, Blueblun i tercer Fanzhas. —
Havas.

Barreja

VIII OLIMPIADA

Hem rebut els reglaments dels Con-
cursos d'art, publicats pel Comité
Olimpic Francès, els quals, com ja
anunciàrem, es faran com de con-
suetud durant la celebració dels Jocs
Olimpics de l'any vinent a París.

Són editats en castellà, i, ultra
les llistes del Comité Internacional
Olimpic, Comité Executiu dels Jocs
i Comissions adjuntes, conté les lis-
tes dels jurats dels concursos d'Ar-
quitectura (amb el nostre president
senyor Puig i Cadafalch), Literatura,
Música, Pintura i escultura i els res-
pectius reglaments dels concursos i
exposicions conseqüents, els quals te-
nim a la disposició dels nostres ar-
tistes als quals pugui interessar.

CORREDISSES

Es requereix indispensable que les
notes que ens siguin tramessas
per a la publicació vinguin re-
dactades en català i amb cono-
xement periodístic.

Municipi

LA SORTIDA

DE LES COLONIES ESCOLARS

Dijous vinent, dia 19 del corrent, sortiran a llur destinació les Colònies Escolares que organitza l'Ajuntament.

Els escolars que les integren hauran d'arribar al Palau de Belles Arts per a ésser anomenats a les respectives estacions, les quals s'indiquen a continuació:

Colònia de Montblanch, a les 6¹⁵ de la matinalada. — Colònies d'Arbúcies, L'Escola Bagur, Palamós, Sant Feliu de Guixols, L'Escola de Cruïlles i Tortellà, a les 6⁴⁵ de la matinalada. — Colònies de Borredà, Sant Joan de les Abadesses, Santa Maria de l'Eixarri, Perafita, Olost de Lluçanès, Prats de Lluçanès, Pobla de Lillet, Ripoll, Vallfoguera, Ripoll, Sant Hipòlit de Voltregà, i Campdevànol, a les 7 de la matinalada. — Colònies de Cervera, Capella, Sallent, Sampedra, Navàs, a les 7¹⁵ de la matinalada. — Colònia de Pobla de Claramunt, a les 8¹⁵ de la matinalada. — Colònies de Banyoles, Els Arxers, Celoni, Mieres, Vidreres, Cardener, Hostalric, Breda i Caldes de Malavella, a les 8⁴⁵ del matí. — Colònies de Premià de Mar, Malgrat, Tordera i Lloret de Mar, a les 9 del matí. — Colònies d'Abreda i Torredembarra, a les 9¹⁵ del matí. — Colònies de Falset, Sant Feliu de Codines, Tona i Santelles, a les 9⁴⁵ del matí.

SUBHASTA D'EMPEDRAMENT

DE CARRETERES

S'ha celebrat la subhasta relativa a la adjudicació de les obres d'adoquinat dels carrers de l'Església Les Borges, havent-se adjudicat provisionalment a la Societat Construccions i Paviments, per la quantitat de 30.574 pessetes.

Fou presidida pel regidor senyor Domènec i autoritzada pel notari senyor Usatorre.

VISITES

Acompanyada del diputat provincial senyor Carobén ha visitat l'alcaldia una comissió d'hotelers de Barcelona, presentant una instància en la qual posen a la consideració de l'Ajuntament les dificultats que origina el pagament de l'arbitri sobre lloguer.

També l'ha complimentat el cònsol general de Romania a Barcelona, don Salazar Bonet Marcellach.

CONTRA ELS AUTOS ATURATS

AL CARRETER

En virtut de les disposicions vigents poden deixar-se els autos a la via pública abandonats per llurs conductors. Amb la guàrdia urbana, per disposició de l'alcaldia, tindrà prudent tolerància en aquelles llocs on no puguin constituir un destorb per a la circulació. És evident que als llocs on hi hagi de gran trànsit és imprescindible la presència del conductor del vehicle per a poder-lo separar ràpidament quan sigui necessari.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

La Comissió Organitzadora de les Colònies Escolars de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, complau en fer constar el seu agraïment als senyors doctor Ferrandis, Francesc Bosch Costa, Baby i G. Hebrard que amb una generositat digna d'esment, han costejat les despeses de l'estada a fora d'un infant. També són molt agraïts els donatius dels senyors Ramon Forn, Narcís Pons i Daniel i Josep Pons i Arrola.

Amb gust anotem l'acte de senyor Enric Cassassas, mestre de Sabadell, el qual amb motiu d'haver obtingut un premi en metall en el Concurs de Lectura i Escripura organitzat per aquella Comissió Delegada, ha obtingut gentilmente per ajudar a les Colònies Escolars, Catalanes. Ben digna d'atenció són tals actes demostrant de com arrela cada dia més el respecte i l'estima a la nostra mal parladada Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Les Exposicions de Montjuïc

S'ha rebut en aquesta redacció un número corresponent al mes d'abril de la Revista de Tècnica de l'Edificació, òrgue oficial de l'Exposició Internacional de Tècnica de l'Edificació, que tindrà lloc en nostre ciutat en els Palaus del Parc de Montjuïc.

A continuació donem el sumari, qual text, va il·lustrat amb interessants fotografies de monuments arquitectònics.

«La Exposición de Tècnica de l'Edificació, Reglament sur [est] per la comissió suïssa del betó armat, suïvi d'una notice explicativa de F. Schuler, professeur président du rapporteur de la commission. Abbes, per Macario Gollerichs: La Tècnica en la Edificació, Elementos constructivos de arquitectura: Rodas, pie derecho, galerías, Reglamentos de la Exposición Internacional de Tècnica de l'Edificació. Nuestro concurso fotográfico. Tècnica.»

Anvis facilitats pel
anc de Catalunya

Barcelona, 16 de juliol de 1923

VISES XECS NO COTITZADES
OFICIALMENT

Portugal	0'32	ptes. escut
Centina	2'40	> pes
Anda	2'75	> flori
cia	1'855	> corona
uega	1'14	> >
coslovàquia	21'30	> 100 ches.
nia	00'1	> 100 marcs

BITLLETS

Francs	40'85
Lires	29'90
Llures esterlines	32'05
Marcs	0'003
Corones	0'008

Espectacles

Teatre Tivoli
Avui, tarda i nit, gran programa
cinema, amb la grandiosa pel·lícula
LANDRU

TIVOLI

Divendres, 20,
DEBUT
Companyia Catalana de Vodevil
SANTIPERE BERGES
amb l'obra
LA SEGONA NIT DE NUVIS

Teatre Novetats

Cine de la Sort. — Avui, dimarts
sessions de dos quarts de cinc
a vuit de la tarda, i nit, de les
a la una, primera i segona jor-
nes, argument basat en un cèlebre
de parisenc, SOMNI O REALI-
tat, exclusiva d'aquesta empresa.
Sentimental pel·lícula en quatre

parts LA CABANA DE TOM O LA
ESCLAVITUD DELS NEGRES, i la
graciosa pel·lícula en dues parts FOX
I TROT, HIPNOTITZADORS. — Tots
els dies repartiment del «carpete de
la sort», present d'un bitllet de

vint-i-cinc pessetes

Preu únic de l'entrada, 50 CENTIMS,
inclou els impostos. — Tots els dies,
sessions de dos quarts de cinc a les
vuit de la tarda, i de les deu a la una
de la nit.

A NOVETATS..... AL CINEMA DE
LA SORT!

ELDORADO

Companyia còmico-lírica
PRADO-CHICOTE
Temporada popular. Vint únics dies.
Preus econòmics

Avui, dimarts, tarda, a les cinc.
Nit, a les deu. L'aplaudida sarsuela
en un acte, de J. M. Aracil i Eduard
Palacio Valdes, música del mestre
Muguerza, NOCHE DE RONDA. 11 i
12 representacions de l'extraordinària-
ment aplaudida fantasia còmico-lírica
en un pròleg, un solt, cinc inaugura-
cions, una pel·lícula i tres radiofoto-
tegrames, en prosa i vers, original
d'Emili G. del Castillo música del
mestre Alonso, BARCELONA SE DI-
VIERT. Exit sorollós i definitiu. Deu
decoracions de Castella i Fernández
Bulbena i Girbal i Joan Morales. Pel-
lícula de STUDIO FILMS. VESTUARI
NOU de la CASA PERIS GERMANS.
— Demà, dimecres, tarda i nit, DAOIZ
I VELARDE, LA REAL GANA I BAR-
CELONA SE DIVIERT. A la nit de-
butarà l'eminent tenor EMILI VEN-
DRELL per al qual el mestre Alonso
ha compost l'HIMNE DE L'EXPOSI-
CIO.

TEATRE COMIC

Avui, dimarts, tarda, a dos quarts
de cinc: TOROS DE PUNTA, LOS
RANCHEROS I LOS AFRICANISTAS.
— Butaques de primera classe, 2 pes-
setes; de segona, 1'50. Regalades les
altres localitats. Nit, a les deu. Sor-

prement exit de la farsa lírica en tres
actes, AVE, CESARI

Gran Teatre Espanyol

CADA DIA
TARDA I NIT

VENJANCA ORIENTAL

LANDRU

ELDORADO

Demà, dimecres, nit: DEBUT DE
EMILI VENDRELL
Barcelona se divierte

TEATRE GOYA

Companyia DIAZ-ARTIGAS
ALTA COMEDIA
FI DE TEMPORADA

Avui, dimarts, nit, a les deu: LA
CHOCOLATERIA i de fi de festa per
LA TROUPE PORTUGALIA. — Demà,
dimecres, nit: EL GENIO ALEGRE i
LA TROUPE PORTUGALIA. — Dijous,
nit: Comiat de la TROUPE PORTU-
GALIA. — Divendres: Benefici de
SANTIAGO ARTIGAS. Tarda: LA HO-
RA DE AMAR. Nit: EL CENTENARIO.

Saló Catalunya

El local més fresc de Barcelona
Avui, dimarts, escolliu el programa
ma: dues estrenes: LA CIUTAT DE
LES CARES FOSQUES, pel gran ar-
tista japonès Sessue Hayakawa. LA
SAVOIA A L'HIVERN, natural. A
ESSER BONS AMICS, còmica i la
gran reestrena del Relai Programa
Ajuria, EL MIRACLE, per Thomas
Melgan, qui obtingué el més grandios
triomf de la cinematografia. — Dime-
cres, estrena del Programa Ajuria:
EL TUTOR DE LAURA, per Ennid

Bennett. — Aviat, la tan desitjada re-
presa ELS QUATRE GENETS DE
L'APOCALIPSIS, magistral obra d'ar-
regons l'obra mundial de V. Blasco
Ibáñez.

PALACE CINE

Gran Saló de Moda

Avui, dimarts, tarda i nit, grandio-
sos programes. Les boniques comè-
die EL SEGURO DE VIDA i EL
DOCTOR BABUCHE. La grandiosa
pel·lícula en dues jornades L'ATRA-
CIO DE LA MORT. Projectant-se sen-
cera. Represa de la grandiosa pel·li-
cula de gran broma CHIQUILIN, pel
petit gran artista Pack Coogan, com-
pany de Charlot.

Cine Princesa

Granvia Layetana. — Telèfon 1371
Tocant a la Plaça de l'Angel
EL LOCAL MES FRESC I COMODE
Avui, dimarts: Exit sorollós, STAN-
LEY EN L'AFRICA INEXPLORADA;
Sisena jornada: PLOGUT DEL CEL.
LA MOLT TRAPELLA, Un COMBOI
A NOVA YORK, SALDO DE SABATES
BATES.

EMILI VENDRELL

Debut demà, dimecres, nit, a EL-
DORADO, cantant l'HIMNE A
L'EXPOSICIO, en
Barcelona se divierte

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda, a tres quarts
de cinc. Escolliu partits a cistella.
OLASCOAGA I PALAU contra OSCAR
I CASTANAGA. Nit, a un quart d'on-
ze: Dos grandiosos partits de pilota.
Debut de VICENS II. Primer, GER-
MANS VICENTE contra ONDARRES;
URQUIDI. Després es jugarà un se-
gon partit per aplaudits pelotaris.
— Dijous, nit: DEBUT de l'aplaudit pe-
lotari GOITIA

PARC

Esports i atraccions

PISTA DE GEL

Tres sessions de
patinatge diàries.

AVUI,

DIA DE MODA

Sopars Americans amb
intermedis de Patinatge. —
Jazz-Band Verdura. Es re-
serven taules. — Important:
Dijous, Boxeu

Campionat

de Catalunya Amateurs

TURÓ
PARK

PABU DE MODA

Immensos jardins
Grans atraccions
i exhibició del

NAN «PAQUITO»

Totes les nits, Concert per la
Banda de Casadors de
Plasencia. Café-Restaurant
de primer ordre.

Nota excepcional, dissabte vinent
EL BÒLID

MONTALEGRE

Conreria, Colònia Bosa, Font Monges
Servei d'autòmnibus cada dia des
de l'estació de Badalona. Horaris i
detalls, telèfons 46 B. 3299 A. i 165 B.

Casa Beethoven

Tenim un gran assortit d'òperes an-
tiques i modernes, d'ocasió, que rea-
lizem a preus sumament econòmics.

MAS i ROCA

Camiseria - Corbateria - Gèneres de punt - Mitgeria

24 - 26 - PORTAFERRISSA - 24 - 26 - Telèfon 1754 A

Camises Esports «Colors Novetat» amb zèfir fi, colls i punys cosits, a 12 ptes., 3 per 35 ptes.
Tennis «Panamá Extra», amb blanc i cru a 13 » 3 » 38 »

CONFECCIO i MIDA ESPECIALITAT

Elàstics Guyot «Classe extra» assortits amb nous dibuixos per 3 pessetes.
Punt «Classe Superior» desmuntables per a rentar-los per 5 pessetes.

GANGA

re per vendre, punt
rio, a un minut del
mvia de Badalona,
pama de terreny (2.300 d'e-
cio), amb aigua, gas, elec-
ent, etc.
REAL, 92. — Badalona

èl i pèl
moixí

TERPACIO RADICAL

(Per l'electricitat)
absolutament garantit
aventures del procedi-
electric que uso en el meu
et, consisteix en:
mer. Destruir per sem-
parrel:
on: No reapareixerà
més.
cer: No deixa cap se-

art: No ésser dolorós.

esconfeu d'intrusos!

lites d'informació de franc

De deu a dotze

M. PONS I BONET

ària, 38, pla tercer

(tocant a Cortès)

quines de calcular

OCCASIONS

carques canviades per les

ladors suïsses represen-

per la casa.

JOAN FREY

elona, Rda. Sant Pere, 25

ció especial de Vendes

a Píscar

El 50 % del Éxito lo cons-
tituye la **Personalidad**

Con la fama de

Gillette

obtendrá un afeitado perfecto,
la máxima pulcritud

S. A. Gillette - Apartado 682 - Barcelona

Liquido

rotlles de pianola de 65 notes
a 2 ptes. Rambla Santa Mònica,
14, llibreria.

Minerva

i tipus seminuus, venç a bon
preu. Escriure 4627. Empresa
Ideal d'Informació, Rambla de
les Flors, 16 (anuncia).

Aparador a baix preu

rellotge pareu, portiers, butaca,
queicom cuina, mirall i altres.
Portaferrissa, 28, tercer, 1.

Venc

Enciclopèdia. Espasa fins el vo-
lum sortit i nova, en bones con-
dicions. Llibreria Universal,
Rambla Santa Mònica, 12

Capells

Saldos capells senyora i nena,
únic preu 10 ptes. Salmeron, 24,
botiga.

Vilanova i Geltrú

Al passeig de Ribes Roges,
tocant al mar, es construï-
xen xalets per a la venda.
Informar: G. Vivanco,
carrer del Teatre, núm. 15.

Ganga moto Royal

amb said, 1.500 pessetes
somes > 1.300
completament equipada.
València, 905. Garatge.

Professor de piano i solfège

Corral de Canals de Canals

Lloguers

Pianos de lloguer de dife-
rents preus. Bruch
n.º 78. entressol. C. BIEGER.

Llogu

habitació. Rambla Catalunya,
núm. 46, segon.

Dispenses

Casa particular
desitja dos germans o amics a
tot estar. Avinyó, 4, tercer.

A matrimoni

o senyoreta cedeixo habi. dret
cuina o amb pen. Salmeron, 48,
entrada Goya, 2, primer.

Carme, 13,

entressol, 2.º Hab. a matrimoni
o dos amics tota pensió.

Disponibles

dues habitacions independents
amb cuina. Vallhonrat, n.º 12,
baixos.

Compres

Compro
llibres i biblioteques pagant
alt preu. R. Llibreria Univer-
sal, Rbla. Santa Mònica, 14.

Fotógrafs

Compraria objectiu anastig-
tic de 21 a 30 centímetres de
distància focal i d'una obertu-
ra no inferior a f/8. Es-
criure a «LA VEU», núm. 39.

Maquinària

(ferro vell) es compren petites
grosses partides. Constitució,
180, Fundició. Sans (Bordeta).

Demandes

Barcelona-París
Rocader. Due de la Victòria, 14.

Professor de piano

sol·licito per a encarregar-li la
venda de nou i útil aparell pa-
tentat. Salmeron, 167 bis. De 4
a dos quarts de cinc.

Ofertes

Senyoreta elegant

talla 46, s'ofereix per a maniquí
en casa de modes. Esc. 4686 Em-
presa Ideal d'Informació, Ram-
bla de les Flors, 16 (anuncia).

Avisos

Missatgers «RAPIDS»

(Continental)

SERVEI RAPID

Repartiment de tota
classe de circulars i es-
queles a domicili, petits
paquets i tota classe
d'encàrrecs.

EMPRESA IDEAL

D'INFORMACIÓ

Rbla. Flors, 16, baixos
Telèfon 4.883 A.

Cartes
Circulars

reproduïdes en l'aparell
MULTIGRAPH, inconfusí-
bles d'originals mecano-
grafiats.

Mobles

Fitxes

Carpets

Guies i tot el material per
als sistemes moderns d'or-
ganització d'oficines.

COPIES

originals a màquina

HAMMOND

per a escriptura, de tipus

canviabls

Casa García Suárez

38 - Rambla de Catalunya

Telèfon 4835 A

Impressors, editors

Màquines de componre, de
gran rendiment, podem vendre
a empresa editorial que vulgui
multiplicar la seva producció a
preus baratíssims. N'hi ha tres
en bastant bon estat que cedi-
riem a preus baratíssims ad-
quirint-les totes. Escriure a LA
VEU, núm. 2637

